

7076/
ΑΠΟΦΑΣΗ /2015

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης κλήσης: 22895/2012

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής: 16355/2010

**ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Αρετή Παπαθανασίου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μαρία Καραπά, Πρωτοδίκη, Ιωάννη Μαμαδά, Πρωτοδίκη-Εισηγητή, και από τη Γραμματέα Ζωή Παπαδοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του κατά τη δικάσιμο της 10ης Φεβρουαρίου 2015, για να κρίνει κατά την τακτική διαδικασία την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 16355/2010 αγωγή με αντικείμενο αξιώσεις από προσβολή της προσωπικότητας, η οποία επαναφέρεται προς συζήτηση με την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 22895/2012 κλήση και η οποία αναφέρεται στη διαφορά μεταξύ:

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ-ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

του

ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου Δικηγόρου του Γεωργίου Ιγνατιάδη (Α.Μ. Δ.Σ.Θ. 1095) που κατάθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΚΛΗΣΗ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:

ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου του Αθανασίου Πιτσιόρλα (Α.Μ. Δ.Σ.Θ. 5517) που κατάθεσε προτάσεις.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανάπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα ταυτάριθμα της απόφασης πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου και στις προτάσεις που κατάθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

ΘΕΩΡΗΣΗΚΕ
Ο ΕΠΙΤΗΜΗΣ

I. Με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων ισχυρίζεται ότι ο εναγόμενος, ο οποίος υπήρξε ανθυποψήφιός του για τη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής του επικρατέστερου από αυτούς για την ανωτέρω θέση, αλλά και μετά την ολοκλήρωση αυτής και συγκεκριμένα κατά το χρονικό διάστημα από την 03.02.2005 έως και την 15.09.2009 προέβη στη σύνταξη και υποβολή στα πρόσωπα και στις αρχές, που κατοναμάζονται στο ως άνω δικόγραφό του, όπως επίσης και στην ανάρτηση στο διαδίκτυο των εγγράφων, τα οποία αναλυτικά παρατίθενται σε αυτό και με τα οποία ο εναγόμενος διέδωσε σε βάρος του τους ακόλουθους ισχυρισμούς: (α) ότι ο ενάγων προέβη σε λογοκλοπή της πτυχιακής του εργασίας συντάσσοντας ένα περίπου έτος μετά την ολοκλήρωσή της εργασία, η οποία έφερε τον ίδιο τίτλο, χρησιμοποιούσε την ίδια μέθοδο και κατέληγε στα ίδια συμπεράσματα και την οποία παρουσίασε ως δική του και των συνεργατών του

(β) ότι ο ενάγων προέβη σε λογοκλοπή της διπλωματικής εργασίας του μεταπτυχιακού φοιτητή του ενσωματώνοντας μεγάλο τμήμα αυτής σε εργασία, μοναδικός συγγραφέας της οποίας εμφανίζεται ο ίδιος και η οποία στηρίζεται στην ίδια συλλογή δεδομένων, έχει τον ίδιο σκοπό, εφαρμόζει την ίδια μεθοδολογία και περιλαμβάνει αυτούσια αποσπάσματα της ως άνω διπλωματικής εργασίας, (γ) ότι ο ενάγων προέβη σε αυτολογοκλοπή παρουσιάζοντας στο βιογραφικό του σημείωμα ως διαφορετικές τις εργασίες που αναλυτικά μνημονεύονται στην αγωγή του και οι οποίες είχαν δημοσιευτεί σε περισσότερα επιστημονικά περιοδικά ή είχαν παρουσιαστεί σε περισσότερα συνέδρια, ώστε με τον τρόπο αυτό να εμφανίζεται μεγαλύτερος του πραγματικού αριθμός δημοσιευμένων εργασιών του, (δ) ότι ο ενάγων και στο παρελθόν χρησιμοποίησε προϊόντα λογοκλοπής για την ανάρρησή του στη θέση του Επίκουρου Καθηγητή του ανωτέρω Τμήματος. Περαιτέρω, ο ενάγων υποστηρίζει ότι για τους λόγους, οι οποίοι αναλυτικά εκτίθενται στο δικόγραφό του, το περιεχόμενο του συνόλου των παραπάνω ισχυρισμών είναι ψευδές, γεγονός το οποίο τελούσε σε γνώση του εναγομένου, ο οποίος εντούτοις προέβη στη διάδοσή τους με σκοπό να πλήξει την τιμή του λόγω της αντιπαράθεσής τους για την εκλογή ενός από αυτούς στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή. Τέλος, ισχυρίζεται ότι

2^ο/ ΣΟΤΕ/2 σις

η κατά τα ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου είχε ως συνέπεια να προσβληθεί η προσωπικότητά του και να υποστεί ηθική βλάβη. Με βάση τους ισχυρισμούς του αυτούς ο ενάγων ζητά, όπως το αίτημα της αγωγής του παραδεκτά περιορίστηκε με τις έγγραφες προτάσεις που κατάθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα ο πληρεξούσιος Δικηγόρος του (άρθρο 223 εδ. β' ΚΠολΔ): (α) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει το χρηματικό ποσό των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000,00€) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, την οποία έχει υποστεί, και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του να του καταβάλει για την ίδια αιτία το ποσό των ενενήντα χιλιάδων ευρώ (90.000,00€) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. (β) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να αναρτήσει στο διαδίκτυο μέσω της ηλεκτρονικής μηχανής αναζήτησης με την επωνυμία «Google» και υπό το όνομα του ενάγοντος περίληψη της απόφασης που θα εκδοθεί επί της κρινόμενης αγωγής και αποκαταστατική δήλωση του ίδιου εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της υπό κρίση αγωγής και να απειληθεί σε βάρος του χρηματική ποινή ύψους πεντακοσίων ευρώ (500,00€) για κάθε ημέρα καθυστέρησης ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της σχετικής διάταξης. (γ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να διαγράψει από το διαδίκτυο το προσβλητικό και συκοφαντικό κατά τους ισχυρισμούς του έγγραφο που μνημονεύεται στην αγωγή, το οποίο είναι αναρτημένο από το έτος 2008. (δ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παραλείπει στο μέλλον κάθε όμοια ή παρόμοια προσβολή της προσωπικότητάς του και να απειληθεί σε βάρος του χρηματική ποινή ύψους χιλίων ευρώ (1.000,00€) για κάθε παράβαση της υποχρέωσής του αυτής. (ε) να απαγγελθεί σε βάρος του εναγομένου προσωπική κράτηση ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης. (στ) να κηρυχθεί αυτή προσωρινά εκτελεστή ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματά της η υπό κρίση αγωγή, η οποία ασκήθηκε πριν τη θέση σε ισχύ του ν. 3994/2011 και για το καταψηφιστικό μέρος του αντικειμένου της οποίας (άρθρο 21 παρ. 2 του ν. 4055/2012) έχει καταβληθεί το νόμιμο τέλος δικαστικού ενσήμου που αναλογεί σε αυτό με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων (βλ. σχ. τα με αριθμούς 426992, 426993 και 656357-Σειρά Α' παράβολα δικαστικού ενσήμου-

αγωγοσήμου σε συνδυασμό προς τα επικολλημένα στην οπίσθια όψη αυτών ένσημα του Ταμείου Νομικών και του Τομέα Υγείας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης του Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων), αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 18, 22 και 221 παρ. 1 περ. β' ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία, και είναι νόμιμη. Στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 297 εδ. α', 299, 914, 932 ΑΚ, 363 ΠΚ, 176, 907, 908 παρ. 1 εδ. α' και εδ. β' περ. δ', 946 παρ. 1, 947 παρ. 1 και 1047 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 του Συντάγματος «το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή δεν δεσμεύεται από το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων», ενώ σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου «απαγορεύεται η χρήση αποδεικτικών μέσων που έχουν αποκτηθεί κατά παράβαση του άρθρου αυτού και των άρθρων 9 και 9Α». Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει η συνταγματική κατοχύρωση της προστασίας του απορρήτου της αλληλογραφίας και οποιουδήποτε γενικότερα τρόπου ελεύθερης ανταπόκρισης και επικοινωνίας ως μέσο εγγύησης της προσωπικής ελευθερίας και, ουσιαστικά, προέκτασης του ασύλου της κατοικίας (βλ. σχ. Μάνεση, α' Ατομικές Ελευθερίες-Πανεπιστημιακές παραδόσεις, δ' έκδοση, σελ. 232). Το προστατευτικό πεδίο των παραπάνω διατάξεων, το οποίο αφορά στην επικοινωνία που λαμβάνει χώρα σε συνθήκες οικειότητας, εκτείνεται σε κάθε μορφή επικοινωνίας, ανεξαρτήτως των υποκειμένων της, τα οποία δύνανται να είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα οποιασδήποτε εθνικότητας, και του μέσου διά του οποίου συντελείται αυτή, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι τα πρόσωπα που μετέχουν σε αυτή επιθυμούν τη διατήρηση της μυστικότητας έχοντας λάβει τα κατάλληλα προς τούτο μέτρα. Εξάλλου, η κατά τα ανωτέρω συνταγματική προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας καλύπτει όχι μόνο το στάδιο της καθεαυτής διεξαγωγής της, αλλά τόσο το προγενέστερο όσο και το μεταγενέστερο αυτής

3ος / ΙΟΥΝΙΟΣ / 2015

στάδιο. Ενώπει των ανωτέρω αλλά και της υπερνομοθετικής διάταξης του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου απαγορεύεται κάθε μορφή παρακολούθησης, ελέγχου και πολύ περισσότερο αποτύπωσης της ανταπόκρισης ή επικοινωνίας, κάθε μορφή λογοκρισίας ή παρεμπόδισής της και κάθε μορφή χρησιμοποίησης αποδεικτικών μέσων, τα οποία αποκτήθηκαν κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων. Οι απαγορεύσεις αυτές απευθύνονται τόσο στην κρατική εξουσία όσο και σε ιδιώτες και κάμπιτονται μόνο εφόσον συντρέχει περίπτωση προστασίας της εθνικής ασφάλειας, δηλαδή της προστασίας της χώρας από εξωτερικούς κινδύνους, ή διακρίβωσης ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων, η έννοια των οποίων είναι στενότερη εκείνης του κακουργήματος. Σε κάθε, πάντως, περίπτωση προϋποτίθεται η προηγούμενη άδεια από δικαστικό λειτουργό και ο σεβασμός των εγγυήσεων που έχουν τεθεί σχετικά από τον κοινό νομοθέτη και εν προκειμένω από το ν. 2225/1994, ο οποίος με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 ορίζει τις ουσιαστικές προϋποθέσεις, αλλά και τη διαδικασία που πρέπει να τηρηθεί, ώστε να αρθεί το απόρρητο των επικοινωνιών στις περιπτώσεις που αυτό απαιτείται για τη διακρίβωση αξιόποινης πράξης (βλ. σχ. δ.α.π, σελ. 232επ και επίσης Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2002, σελ. 238επ.).

Εξάλλου, από την ερμηνεία των άρθρων 444 παρ. 3 και 449 παρ. 2 ΚΠολΔ προκύπτει ότι στην έννοια του εγγράφου κατά τις διατάξεις των άρθρων 432επ. του ίδιου Κώδικα εμπίπτει μεταξύ άλλων και κάθε ηλεκτρονικό αρχείο κειμένου ή φύλλου υπολογισμού, δηλαδή κάθε σύνολο δεδομένων, τα οποία έχουν αποτυπωθεί στον μαγνητικό (σκληρό) δίσκο ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή κατά τρόπο τέτοιο, ώστε καθίσταται δυνατή η αποτύπωσή τους στην οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή ή η εκτύπωσή τους σε χαρτί κατά τρόπο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο διαμέσου της επεξεργασίας τους από την κεντρική μονάδα επεξεργασίας του ηλεκτρονικού υπολογιστή με τη χρήση του αρμόζοντος κάθε φορά ηλεκτρονικού προγράμματος. Η κατά τα ανωτέρω εκτύπωση του περιεχομένου ηλεκτρονικού αρχείου, της οποίας η ακρίβεια βεβαιώνεται από κατά νόμο αρμόδιο πρόσωπο, παρέχει πλήρη απόδειξη για το περιεχόμενο αυτού, ενώ και τα ανεπικύρωτα αντίγραφα τέτοιου είδους αρχείων λαμβάνονται υπόψη συμπληρωματικά από το δικαστήριο ως μη

ΘΕΩΡΗΣΗ
ΟΓΓΗΤΗΣ

πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα (ΑΠ 405/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Κατ' εφαρμογή των ανωτέρω, η προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας επεκτείνεται και στην αλληλογραφία που λαμβάνει χώρα μεταξύ δύο ή περισσότερων φυσικών ή νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως της εθνικότητάς τους, διαμέσου λογαριασμών ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail), εφόσον για την χρήση αυτών απαιτείται η χρήση προσωπικού κωδικού από καθένα από τους επικοινωνούντες, τον οποίο γνωρίζει αποκλειστικά ο καθένας από αυτούς, ώστε να διασφαλίζεται η μυστικότητα της μεταξύ τους επικοινωνίας από την πρόσβαση τρίτων προσώπων σε αυτή, χωρίς ωστόσο να ασκεί σχετικά καμία έννομη επιρροή η ταύτιση των τελευταίων με το πρόσωπο, στο όνομα του οποίου έχει συναφθεί η σύμβαση με τον αρμόδιο κάθε φορά διακομιστή, χάρη στην οποία εξασφαλίζεται η πρόσβαση στο διαδίκτυο αλλά και στην ίδια την υπηρεσία ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ή με το πρόσωπο του ιδιοκτήτη του ηλεκτρονικού υπολογιστή που χρησιμοποιείται για την επικοινωνία αυτή. Καλύπτει δε τα ηλεκτρονικά αρχεία οποιασδήποτε μορφής που έχουν αποτελέσει αντικείμενο της αλληλογραφίας αυτής, τόσο κατά το χρόνο διεξαγωγής της όσο και μετά την ολοκλήρωσή της, ακόμη και όταν παραμένουν αποθηκευμένα σε σκληρό δίσκο, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι εξασφαλίζεται η πρόσβαση σε αυτά μόνο από τα πρόσωπα που επικοινωνήσαν διαμέσου της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας και όχι από τρίτους. Επομένως, οι εκτυπώσεις του περιεχομένου τέτοιου είδους ηλεκτρονικών αρχείων, οι οποίες προσκομίζονται ενώπιον των δικαστηρίων στο πλαίσιο πολιτικής δίκης, χωρίς τη συναίνεση του αποστολέα των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, των οποίων αποτέλεσαν αντικείμενο, συνιστούν παράνομα αποδεικτικά μέσα κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 19 παρ. 3 του Συντάγματος και δεν λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη (ΠΠρΑθ 4370/2011 ΕλλΔνη 54. 851).

Περαιτέρω, από την ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1, 2 παρ. 1 και 2 και 6 του ν. 2121/1993 σε συνδυασμό προς τη Συνθήκη της Βέρνης, η οποία κυρώθηκε με το ν. 100/1975, συνάγεται ότι αναγκαίο στοιχείο για την υπαγωγή οποιουδήποτε δημιουργήματος λόγου, τέχνης ή επιστήμης, το οποίο εκφράζεται προσλαμβάνοντας οποιαδήποτε υλική μορφή αντιληπτή από τις ανθρώπινες αισθήσεις, στην έννοια του έργου και στη συνεπακόλουθη

404/7076/2015

προστασία του από την έννομη τάξη ως άυλου αγαθού αποτελεί η πρωτοτυπία αυτού, η έννοια της οποίας ωστόσο δεν προσδιορίζεται αυθεντικά από το νομοθέτη (εκτός από την περίπτωση της διάταξης του άρθρου 2 παρ. 3 εδ. τελευταίο του ν. 2121/1993, η οποία αφορά αποκλειστικά στα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών), με συνέπεια να έχει διαμορφωθεί από τη θεωρία και τη νομολογία με βάση την κρατούσα θεωρία της στατιστικής μοναδικότητας. Υπό το πρίσμα της θεωρίας αυτής κριτήριο για τον χαρακτηρισμό οποιουδήποτε από τα ανωτέρω μνημονευόμενα δημιουργήματα ως έργου αποτελεί η κρίση ότι υπό παρόμοιες συνθήκες και σε εξυπηρέτηση των ίδιων στόχων κανένας άλλος δημιουργός δεν θα ήταν, κατά λογική πιθανολόγηση, σε θέση να δημιουργήσει όμοιο έργο ή ότι το δημιούργημα αυτό παρουσιάζει μία ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού ύψους», δηλαδή κάποια απόσταση από έργα της καθημερινότητας ή από άλλα ήδη γνωστά έργα (βλ. σχ. ΑΠ 537/2010 ΧρΙΔ ΙΑ. 217, ΑΠ 152/2005 ΝοΒ 53. 1782, ΕφΛαρ 245/2013 ΔΕΕ 2013. 956, ΕφΑθ 2724/2012 ΔΕΕ 2012. 1127, ΕφΑθ 2969/2012 Ελλανη 53. 1402, ΕφΑθ 1036/2011 ΔΕΕ 2011. 1144, ΕφΑθ 4793/2009 ΔΕΕ 2010. 50 και επίσης Μαρίνο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2004, σελ. 76, Κοταίρη, Δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας 1999, σελ. 66επ. και Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 1995, σελ. 98επ.). Σε κάθε περίπτωση ο χαρακτηρισμός οποιουδήποτε πνευματικού δημιουργήματος ως πρωτότυπου έργου αποτελεί πραγματικό ζήτημα, το οποίο υπόκειται σε απόδειξη.

Στην προκείμενη περίπτωση από την εκτίμηση της ένορκης εξέτασης των μαρτύρων, ενός από κάθε πλευρά, η οποία έλαβε χώρα νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα της απόφασης πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού, σε συνδυασμό προς: (α) το σύνολο των εγγράφων, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων (άρθρα 449 παρ. 1 ΚΠολΔ) και, σύμφωνα και προς όσα εκτίθενται ανωτέρω, των εκτυπώσεων ηλεκτρονικών αρχείων και ιστοσελίδων του διαδικτύου, (β) τα επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα των από 05.01.2005 και 06.01.2005 υπεύθυνων δηλώσεων του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 του

και του

αντίστοιχα, οι οποίες χρησιμεύουν ως μαρτυρίες

τρίτων, καθώς κατά την κρίση του Δικαστηρίου, που θεμελιώνεται στο χρόνο κατάρτισης των ως άνω υπεύθυνων δηλώσεων, αυτές δεν έγιναν επίτηδες για να χρησιμοποιηθούν στην παρούσα δίκη (ΑΠ 624/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 311/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΟΛΑΠ 8/1987 ΝοΒ36. 75) και (γ) τα ανεπικύρωτα φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων, εκτυπώσεων ηλεκτρονικών αρχείων και ιστοσελίδων του διαδικτύου, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και τα οποία λαμβάνονται συμπληρωματικά υπόψη ως μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα (άρθρο 270 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ), χωρίς ωστόσο να ληφθούν υπόψη: (α) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της από 21.02.2005 επιστολής του εναγομένου προς τον εκδότη του περιοδικού με την επωνυμία «Isokinetics Exercise Science» Zeevi Dvir, (β) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της από 21.02.2005 επιστολής του εναγομένου προς τον εκδότη του περιοδικού με την επωνυμία «Journal of Strength and Conditioning Research-Department of Kinesiology» William Kraemer, (γ) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της από 24.02.2005 επιστολής του εναγομένου προς τον εκδότη του περιοδικού με την επωνυμία «Journal of Human Movement Studies» James Irvine, (δ) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της εκτύπωσης της από 08.03.2005 επιστολής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του εκδότη του περιοδικού με την επωνυμία «Isokinetics Exercise Science» Zeevi Dvir προς τον εναγόμενο, (ε) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της από 16.06.2005 επιστολής του εκδότη του περιοδικού με την επωνυμία «Faculty of Sport and Physical Education» Božo Bokan προς τον εναγόμενο, τα οποία επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος και τα οποία δεν δύνανται να ληφθούν υπόψη ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, καθώς αποτελούν έγγραφα που έχουν συνταχθεί στην αγγλική γλώσσα, χωρίς να υποβάλλεται μαζί με αυτά επίσημη μετάφραση επικυρωμένη από αρμόδια κατά τη διάταξη του άρθρου 454 ΚΠολΔ αρχή ή πρόσωπο (ΑΠ 1133/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), (στ) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της εκτύπωσης της από 13.05.2005 επιστολής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του προς τον εναγόμενο, (ζ) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της εκτύπωσης της από 29.06.2005 επιστολής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της προς τον εναγόμενο και (η) το επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της εκτύπωσης της από 05.07.2005 επιστολής ηλεκτρονικού

59/ Φεβρουάριος

ταχυδρομείου της

προς τον εναγόμενο, τα οποία αφορούν σε επιστολές ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απεστάλησαν μέσω προσωπικών λογαριασμών ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των αποστολέων τους και τα οποία, σύμφωνα προς όσα εκτίθενται ανωτέρω στο νομικό μέρος της απόφασης, αποτελούν παράνομα αποδεικτικά μέσα, καθώς δεν προκύπτει η συναίνεση των αποστολέων αυτών στη χρήση τους από τον εναγόμενο στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά γεγονότα:

Με την με αριθμό 352/26.06.2003 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, η οποία προκλήθηκε μετά από αίτηση του ενάγοντος και στη συνέχεια εγκρίθηκε με την με στοιχεία Φ. 121/19a/75745/B2 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων της 24.10.2003 που δημοσιεύτηκε νόμιμα στο Τεύχος Παράρτημα του με αριθμό 213 Φύλλου της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της 05.11.2003, προκηρύχθηκε μία θέση μέλους Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) για το ως άνω Τμήμα και ειδικότερα για τον Τομέα Αγωνιστικών Αθλημάτων στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή με γνωστικό αντικείμενο την «Καλαθοσφαίριση». Μοναδικοί υποψήφιοι για την πλήρωση της ανωτέρω θέσης υπήρξαν από τη μία ο ενάγων που αποτελούσε ήδη μέλος του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) του ως άνω Τμήματος στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή και από την άλλη ο εναγόμενος, οι οποίοι υπέβαλαν τις σχετικές προς τούτο αιτήσεις τους την 12.12.2003 και την 30.12.2003 αντίστοιχα (βλ. σχ. τις με αριθμούς 2 και 3 σελίδες του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου των με αριθμό 378/03.02.2005 πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης του ως άνω Τμήματος, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος).

Στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας το έκ του νόμου οριζόμενο εκλεκτορικό σώμα, το οποίο απαρτίζόταν από τα μέλη του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) του κατά τα ανωτέρω Τμήματος στις βαθμίδες του Καθηγητή και του Αναπληρωτή Καθηγητή, κατά τη συνεδρίασή του της 01.04.2004 όρισε τριμελή (3μελή) επιτροπή αποτελούμενη από μέλη του με αποστολή της την εκπόνηση έως την 10.05.2004 εισηγητικής έκθεσης με αντικείμενο την αξιολόγηση των υποψηφίων στη βάση των βιογραφικών

σημειωμάτων και των αναλυτικών υπομνημάτων για τα πρωτότυπα επιστημονικά τους έργα, τα οποία ήταν υποχρεωμένοι να υποβάλουν αυτοί σύμφωνα με την προκήρυξη που μνημονεύεται ανωτέρω (βλ. σχ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο του με αριθμό πρωτοκόλλου 1428/06.04.2004 εγγράφου του Προέδρου του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Ωστόσο, λόγω διαφωνιών μεταξύ των μελών της κατά τα ανωτέρω εισηγητικής επιτροπής, δεν κατέστη δυνατή η σύνταξη και η εμπρόθεσμη υποβολή ενιαίας εισηγητικής έκθεσης, αλλά αντίθετα κατατέθηκαν εκπρόθεσμα δύο (2) ξεχωριστά υπομνήματα, το πρώτο από τα οποία κατατέθηκε την 06.10.2004, υπογραφόταν από τα δύο (2) μέλη της ως άνω επιτροπής και προέκρινε ως καταλληλότερο για τη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή τον ενάγοντα, ενώ σύμφωνα με το δεύτερο από αυτά, το οποίο κατατέθηκε την 12.10.2004 και υπογραφόταν από το τρίτο μέλος της επιτροπής, ο εναγόμενος διέθετε περισσότερα προσόντα για την κατάληψη της διεκδικούμενης θέσης.

Υπό τα δεδομένα αυτά συνεδρίασε την 03.02.2005 η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, προκειμένου να προβεί στην εκλογή ενός από τους διαδίκους στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή (βλ. σχ. την με αριθμό 2 σελίδα του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου των με αριθμό 378/03.02.2005 πρακτικών της ως άνω Γενικής Συνέλευσης, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Κατά τη διάρκεια της ακρόασής του από τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης ο εναγόμενος εγχείρισε σε αυτά έγγραφο, το οποίο έφερε ως ημερομηνία σύνταξής του την 13.01.2005, τιτλοφορούταν ως «**συμπληρωματικό υπόμνημα**» και υπογραφόταν από τον ίδιο (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο του από 13.01.2005 συμπληρωματικού υπομνήματος του εναγομένου, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτός) και του οποίου το περιεχόμενο επανέλαβε προφορικά και ο ίδιος ενώπιον των μελών της Γενικής Συνέλευσης (βλ. τις με αριθμούς 47 και 48 σελίδες του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου των ως άνω μνημονευόμενων πρακτικών, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Στο έγγραφο αυτό διαλαμβανόταν ο ισχυρισμός ότι η εργασία του ενάγοντος και των συνεργατών του με τον τίτλο

6^η/ Φεβρουάριος 2015

Rebound side for unsuccessful shots in basketball. 1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball, Paris 22-24 January», η οποία περιλαμβανόταν στο βιογραφικό του σημείωμα, και η προπτυχιακή εργασία του εναγομένου και συμφοιτητών του με τον τίτλο

Που πάει η μπάλα μετά από άστοχο σουτ. Πτυχιακή Εργασία. ΤΕΦΑΑ, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης», η οποία μνημονεύεται στο βιογραφικό του εναγομένου, έχουν τον ίδιο τίτλο, χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο και καταλήγουν στα ίδια συμπεράσματα. Περαιτέρω υποστηρίζοταν ότι η προπτυχιακή εργασία, στην οποία συμμετείχε ο ίδιος, ήταν κατά ένα (1) περίπου έτος προγενέστερη της εργασίας του ανθυποψηφίου του, καθώς είχε εκπονηθεί υπό την επίβλεψη του τελευταίου ως διπλωματική εργασία και είχε κατατεθεί στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης με ημερομηνία 25.05.1987. Τέλος, ο εναγόμενος δήλωνε ότι ούτε ο ίδιος ούτε οι υπόλοιποι από τους συμμετέχοντες στην κατά τα ανωτέρω διπλωματική εργασία είχαν ουδέποτε ενημερωθεί τόσο για την ύπαρξη της εργασίας του αντιδίκου του, όσο και για τη χρησιμοποίηση των δεδομένων και των αποτελεσμάτων της εργασίας τους στο συνέδριο, στο οποίο συμμετείχε ο ενάγων. Εκτός των ανωτέρω, στο επίμαχο έγγραφο περιλαμβάνονται οι περιλήψεις των δύο (2) εργασιών, όπως αυτές αναγράφονται στα βιογραφικά σημειώματα των διαδίκων, και υπό την μορφή υστερόγραφου ο ισχυρισμός του εναγόμενου ότι ούτε ο ίδιος ούτε οι συνάδελφοί του είχαν συνεργαστεί με οποιονδήποτε από τους φερόμενους ως συγγραφείς της εργασίας που εμφανίζοταν στο βιογραφικό σημείωμα του ενάγοντος, εκτός από τον τελευταίο.

Μετά την ολοκλήρωση της ακρόασης των διαδίκων και του μοναδικού παριστάμενου μέλους της εισηγητικής επιτροπής, η οποία προέβη σε αξιολόγησή τους, ακολούθησε ψηφοφορία μεταξύ των δεκατριών (13) παρόντων μελών του εκλεκτορικού σώματος, στο πλαίσιο της οποίας ο ενάγων έλαβε τρεις (3) θετικές ψήφους, ο εναγόμενος έλαβε τέσσερις (4) θετικές ψήφους, ενώ από τους υπόλοιπους εκλέκτορες ο ένας (1) ψήφισε αρνητικά και για τους δύο διαδίκους, ενώ οι πέντε (5) κατέληξαν σε λευκή ψήφο. Το αποτέλεσμα αυτό της ψηφοφορίας είχε ως συνέπεια να μην εκλεγεί

ΣΕΩΡΗΘΗΣ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

κανένας από τους διαδίκους στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος, καθώς δεν είχε εξασφαλιστεί η νόμιμη προς τούτο πλειοψηφία.

Ωστόσο, το κατά τα ανωτέρω αρνητικό για αμφότερους τους διαδίκους εκλογικό αποτέλεσμα δεν στάθηκε αρκετό, ώστε να τερματίσει την αντιπαράθεση που εκδηλώθηκε μεταξύ τους κατά την ακρόασή τους από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος κατά την 03.02.2005. Αντίθετα, ο εναγόμενος ανέλαβε πρωτοβουλία, ώστε αφενός να επιτύχει την επανάληψη της εκλογικής διαδικασίας και αφετέρου να εδραιώσει σε αποδεικτικό επίπεδο τόσο την κατηγορία που απεύθυνε ο ίδιος σε βάρος του εναγομένου για λογοκλοπή της προπτυχιακής του εργασίας, η οποία μνημονεύεται παραπάνω, όσο και των αιτιάσεων που διατυπώθηκαν με την μορφή υπαινιγμών από ορισμένα από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος κατά τη συνεδρίαση της 03.02.2005 και που αφορούσαν σε λογοκλοπή του ενάγοντος σε βάρος του μεταπτυχιακού φοιτητή του αλλά και σε περιπτώσεις αυτολογοκλοπών του ενάγοντος με τη διπλή δημοσίευση των ίδιων επιστημονικών εργασιών του. Στο πλαίσιο της προσπάθειάς του αυτής ο εναγόμενος υπέβαλε προς τον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης την από 19.07.2005 αίτησή του, η οποία έλαβε ως αριθμό πρωτοκόλλου τον 61570/19.07.2005 και η οποία είχε ως αντικείμενό της την αναπομπή της απόφασης του εκλεκτορικού σώματος που λήφθηκε στο πλαίσιο της κατά τα ανωτέρω διαδικασίας.

Για τη θεμελίωση του αιτήματος του αυτού πέραν των υπόλοιπων επιχειρημάτων του ο εναγόμενος επανέλαβε τις κατηγορίες σε βάρος του αντιδίκου του για τη διάπραξη λογοκλοπών και αυτολογοκλοπών, με τις οποίες είχε επιχειρήσει να διογκώσει το παρουσιαζόμενο επιστημονικό έργο του (βλ. σχ. τις σελίδες 2 και 3 του επικυρωμένου φωτοτυπικού εγγράφου της με αριθμό πρωτοκόλλου 61570/19.07.2005 αίτησης, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Μάλιστα, ο εναγόμενος συνέχισε να εμμένει στις καταγγελίες του αυτές στο πλαίσιο της πυκνής αλληλογραφίας που ανάπτυξε μετά την υποβολή της ως άνω αίτησης με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης (βλ. σχ. επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα της με αριθμό πρωτοκόλλου 4380/23.09.2005 επιστολής του εναγομένου προς τη Νομική Επιτροπή του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, της από 29.11.2005 επιστολής

74/ ΤΟΥ 6/2015

του εναγομένου προς τη Νομική Επιτροπή του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης και της από 26.01.2006 επιστολής του εναγομένου προς την Πρυτανεία του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Σε απάντηση των ανωτέρω ο Πρύτανης του εν λόγω ανώτατου εκπαιδευτικού ίδρυματος απέστειλε στον εναγόμενο αρχικά το με αριθμό πρωτοκόλλου 24856/16.12.2006 έγγραφό του, με το οποίο τον ενημέρωνε ότι τα πρακτικά της επίδικης εκλογικής διαδικασίας και όλα τα σχετικά με αυτήν έγγραφα είχαν διαβιβαστεί στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, προκειμένου να ολοκληρωθεί ο τελικός έλεγχος νομιμότητας, και στη συνέχεια το με αριθμό πρωτοκόλλου 31965/24.02.2006 έγγραφό του, με το οποίο τον ενημέρωνε αναφορικά με το ζήτημα της διερεύνησης των καταγγελιών του ότι η αρμοδιότητα για την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου σε βάρος του ενάγοντος ανήκε στο Διευθυντή του οικείου Τομέα, τον Πρόεδρο του οικείου Τμήματος και τον Κοσμήτορα της οικείας Σχολής (βλ. σχ. επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα των με αριθμούς πρωτοκόλλου 24856/16.12.2006 και 31965/24.02.2006 εγγράφων του Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος).

Ενόψει του περιεχομένου του αμέσως παραπάνω εγγράφου του Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης και στο πλαίσιο της γενικότερης προσπάθειάς του, όπως αυτή περιγράφεται ανωτέρω, ο εναγόμενος υπέβαλε την 14.07.2006 στον Πρόεδρο του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του ως άνω Πανεπιστημίου

την με ίδια ημερομηνία αναφορά του, την οποία κοινοποίησε επίσης στη Γενική Συνέλευση του ως άνω Τμήματος, στον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και η οποία έλαβε τον 1341/17.04.2006 αριθμό πρωτοκόλλου (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της ως άνω αναφοράς, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η εναγόμενος). Με την αναφορά του αυτή ο εναγόμενος επανέλαβε τον ισχυρισμό του ότι η προπτυχιακή του εργασία και η εργασία του αντίδικού του και των συνεργατών του που μνημονεύονται παραπάνω, έχουν τον ίδιο τίτλο, χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο και καταλήγουν στα ίδια

συμπεράσματα και περαιτέρω υποστήριζε ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκλογής της 03.02.2005 προέκυψε η διάπραξη από τον αντίδικό του και άλλων παρατυπών (λογοκλοπών και αυτολογοκλοπών), οι οποίες συνιστούν σοβαρά ακαδημαϊκά και ποινικά παραπτώματα και τις οποίες παραδέχθηκε και ο τελευταίος. Παράλληλα, ισχυρίστηκε ότι ο εκδότης του αλλοδαπού επιστημονικού περιοδικού με την επωνυμία «Isokinetics Exercise Science» με την από 08.03.2005 επιστολή του παραδεχόταν ότι ο ενάγων είχε καταθέσει στο εν λόγω έντυπο διπλότυπη εργασία. Πέραν μάλιστα των ανωτέρω ισχυρισμών, οι οποίοι καταφέρονταν κατά του προσώπου του ενάγοντας η ως άνω αναφορά του εναγομένου περιλάμβανε αιτιάσεις κατά των αρμόδιων πανεπιστημιακών αρχών για την ολιγωρία τους να ασκήσουν πειθαρχικό έλεγχο σε βάρος του ενάγοντος για τις ως άνω καταγγελίες, αλλά και τις παρατηρήσεις του για τον τρόπο διεξαγωγής της επίδικης διαδικασίας εκλογής, χωρίς ωστόσο να περιέχει οποιοδήποτε αίτημα προς τον παραλήπτη της, καθώς μετά την άρνηση του Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης να αναπέμψει τον φάκελο της διαδικασίας εκλογής δεν υπήρχε πλέον οποιαδήποτε δυνατότητα επέμβασης των αρχών του εν λόγω πανεπιστημίου στη διαδικασία αυτή.

Ωστόσο, με την με αριθμό πρωτοκόλλου Φ. 122.2/82/92839/B2/14.07.2006 απόφασή της η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, στην οποία είχε διαβιβαστεί ο φάκελος της διαδικασίας εκλογής για τη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, προκειμένου να υποβληθεί σε έλεγχο νομιμότητας, έκρινε ότι η διαδικασία αυτή δεν ήταν σύννομη και ανέπεμψε τον φάκελο στο ως άνω Τμήμα, ώστε να επαναληφθεί αυτή κατά τρόπο τέτοιο, ο οποίος να εξασφαλίζει τη συμμόρφωσή της προς τους σχετικούς νομικούς κανόνες. Όπως μάλιστα προκύπτει από το κείμενο της απόφασης αυτής η αναπομπή της διαδικασίας δεν οφείλεται στην καταγγελία του εναγομένου περί λογοκλοπής από τον ενάγοντα, αλλά στην ελλιπή αιτιολόγηση της ψήφου τους από ορισμένα από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος. Τελικά, η διαδικασία εκλογής επαναλήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος της 27.06.2007, κατά την οποία δεν παραστάθηκε κανένας από τους διαδίκους. Κατά τη διάρκεια αυτής έγινε λόγος τόσο για την

8'γ/ ΤΟΓΓ/ 2015

καταγγελία του εναγομένου σε βάρος του ενάγοντος όσο και για τις παρατηρήσεις που είχαν ήδη διατυπωθεί από μέλη του εκλεκτορικού σώματος σχετικά με άλλες περιπτώσεις λογοκλοπής ή αυτολογοκλοπής από τον ενάγοντα κατά τη συνεδρίαση της 03.02.2005, για τη βασιμότητα των οποίων όμως δεν πραγματοποιήθηκε καμία ουσιαστική έρευνα από το ως άνω Τμήμα, παρά το γεγονός ότι αυτές αφορούσαν στη διάπραξη σοβαρών πειθαρχικών αδικημάτων από μέλος του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού του. Στην ψηφοφορία που ακολούθησε ο ενάγων έλαβε έξι (6) θετικές ψήφους, ο εναγόμενος έλαβε οκτώ (8) θετικές ψήφους, ενώ η μία (1) ψήφος ήταν λευκή (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο των με αριθμό πρωτοκόλλου 398/27.06.2007 πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Ενόψει του αποτελέσματος αυτού δεν κατέστη και πάλι δυνατή η εκλογή οποιουδήποτε από τους διαδίκους στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή, καθώς δεν συγκεντρώθηκε υπέρ οποιουδήποτε από αυτούς η νόμιμη προς τούτο πλειοψηφία των εννιά (9) θετικών ψήφων.

Μετά την εκ νέου αποτυχία του να εκλεγεί στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή του ως άνω Τμήματος και μάλιστα λόγω της έλλειψης μίας (1) και μόνης ψήφου, ο εναγόμενος ανάπτυξε και πάλι έντονη δραστηριότητα με σκοπό την επανάληψη της σχετικής διαδικασίας, στο πλαίσιο της οποίας υπέβαλε προς τον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης την από 27.07.2007 αίτησή του και την από 07.08.2007 αίτηση-μέρος Β: συμπληρωματικό υπόμνημα, με τις οποίες ζητούσε την ακύρωση του κατά τα ανωτέρω αποτελέσματος και την αναπομπή του φακέλου της σχετικής διαδικασίας στο οικείο Τμήμα, προκειμένου να επαναληφθεί αυτή (βλ. σχ. επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα των κατά τα ανωτέρω εγγράφων, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Τελικά, κατά τον έλεγχο νομιμότητας του εν λόγω αποτελέσματος ο Πρύτανης του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης έκρινε ότι αυτή δεν έλαβε χώρα σύννομα, καθώς αφενός δεν κοινοποιήθηκε εμπρόθεσμα στα μέλη του εκλεκτορικού σώματος και τους υποψηφίους το εισηγητικό σημείωμα με αντικείμενο την αξιολόγηση των τελευταίων και αφετέρου ένα από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος δεν φρόντισε να αιτιολογήσει επαρκώς την ψήφο του.

με συνέπεια να αναπέμψει το σχετικό φάκελο, ώστε να επαναληφθεί η διαδικασία από το σημείο, στο οποίο έπασχε (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο του με αριθμό πρωτοκόλλου 67323/26.09.2007 εγγράφου του Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Παρά την ευόδωση των σχετικών προσπαθειών του ο εναγόμενος εξακολούθησε την αλληλογραφία με τον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης απευθύνοντας σε αυτόν την από 01.10.2007 επιστολή του, με την οποία τον ζητούσε να προβεί σε σαφή τοποθέτηση για την καταγγελλόμενη από τον ίδιο περίπτωση λογοκλοπής από τον αντίδικό του και τη μη διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης από το Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού, την προσμέτρηση των καταγγελλόμενων λογοκλοπών και αυτολογοκλοπών στο επιστημονικό έργο του ενάγοντος από τα μέλη της εισηγητικής επιτροπής, όπως για άλλα διαδικαστικά ζητήματα της διεξαχθείσας εκλογής, αλλά και για την αμεροληψία ορισμένων από τους εκλέκτορες (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της ανωτέρω επιστολής, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Συνέχισε μάλιστα να εμμένει στις κατά τα ανωτέρω αιτιάσεις του και μετά την παραλαβή του με αριθμό πρωτοκόλλου 13660/07.11.2007 εγγράφου του Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στο οποίο μνημονεύεται ότι η αντιμετώπιση των ως άνω ζητημάτων εκφεύγει της αρμοδιότητάς του (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο του ανωτέρω εγγράφου, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος), αποστέλλοντας σε αυτόν την από 25.11.2007 επιστολή του με περιεχόμενο ταυτόσημο της αμέσως προηγούμενης (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της ως άνω επιστολής, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος).

Μετά την εκ νέου αναπομπή του οικείου φακέλου η διαδικασία για την εκλογή Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού επαναλήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος την 20.12.2007, η οποία διεξήχθη χωρίς την παρουσία του εναγομένου. Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης έλαβε χώρα ρητή μνεία στις κατηγορίες του εναγομένου σε βάρος του ενάγοντος και ακολούθησε μάλιστα εκτενής συζήτηση επί αυτών και επί της επιρροής τους στο σχηματισμό

94/ ΤΟΤ6/2015

ουσιαστικής κρίσης καθενός από τους εκλέκτορες σχετικά με την αξιολόγηση του ενάγοντος. Μετά και την ακρόαση του τελευταίου, ο οποίος ανάπτυξε τις απόψεις του σχετικά με τις αποδιδόμενες σε αυτόν κατηγορίες, ακολούθησε ψηφοφορία στο πλαίσιο της οποίας ο ενάγων έλαβε έντεκα (11) θετικές ψήφους, ο εναγόμενος έλαβε τέσσερις (4) θετικές ψήφους, ενώ ένας (1) από τους εκλέκτορες δήλωσε ότι απέχει από την ψηφοφορία. Το αποτέλεσμα αυτό εξασφάλισε στον ενάγοντα την εκλογή του στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή.

Όπως ήταν επόμενο, ο εναγόμενος κινήθηκε άμεσα κατά του ανωτέρω αρνητικού για τις προσδοκίες και τα συμφέροντά του αποτελέσματος, υποβάλλοντας αρχικά προς τον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης την με αριθμό πρωτοκόλλου 43305/20.03.2008 αίτησή του και στη συνέχεια προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων την με αριθμό πρωτοκόλλου 5803/14.07.2008 ένστασή του, με τις οποίες ζητούσε να ακυρωθεί η κατά τα ανωτέρω απόφαση περί της εκλογής του αντιδίκου του στη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή και να αναπεμφθεί ο σχετικός φάκελος στο οικείο Τμήμα του ως άνω Πανεπιστημίου, προκειμένου να επαναληφθεί η διαδικασία (βλ. σχ. επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα των ως άνω εγγράφων, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος).

Παράλληλα, όμως με τις παραπάνω ενέργειές του, οι οποίες στρέφονταν κατά του κύρους της εκλογικής διαδικασίας που κατέληξε στο δυσάρεστο για αυτόν αποτέλεσμα, ο εναγόμενος υπέβαλε την 03.01.2008 την με την ίδια ημερομηνία αναφορά του προς τον Πρόεδρο του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού την οποία κοινοποίησε επίσης στον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Στην επιστολή του αυτή πέραν των αιτιάσεών του σχετικά με τη διαδικασία που κατέληξε στην εκλογή του ανθυποψηφίου του, διέλαβε και τους ακόλουθους ισχυρισμούς, οι οποίοι αφορούσαν στον τελευταίο: (α) ότι ο ενάγων παρουσίασε τη διπλωματική του εργασία, η οποία μνημονεύεται ανωτέρω, ως δική του και των συνεργατών του γεγονός μάλιστα που αποδέχτηκε και ο ίδιος κατά τη συνεδρίαση της Γενικής

Επίδραση
ενάγων
με την
ταχύτητα

Συνέλευσης του Τομέα της 03.02.2005, (β) ότι ο ενάγων ενσωμάτωσε σημαντικό μέρος της από το έτος 2001 μεταπτυχιακής εργασίας του Ανδρέα Γαρέφη με τον τίτλο «Επίδραση της ντρίμπλας και ευκινησίας στην ταχύτητα καλαθοσφαιριστών. Μεταπτυχιακή Διατριβή Νο 8, ΤΕΦΑΑ, ΑΠΘ» στην από το έτος 2003 εργασία του με τον τίτλο «Αξιολόγηση της ταχύτητας, της πρωθητικής ντρίμπλας και της ευκινησίας αθλητριών καλαθοσφαίρισης σε σχέση με την ηλικία», η οποία δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Γυναίκα και Άθληση», γεγονός το οποίο επισημάνθηκε κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος της 03.02.2005 από τον Καθηγητή του ανωτέρω Τμήματος και στην από το έτος 2003 εργασία με τίτλο «Speed, speed dribble and agility of male basketball players playing in different positions», η οποία δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Journal of Human Movement Studies» και της οποίας συγγραφέας φέρεται ο ενάγων από κοινού με τους

και   ενώ η καταγγελλόμενη λογοκλοπή προκύπτει από το γεγονός ότι οι δύο ανωτέρω επιστημονικές εργασίες αφορούν στην ίδια συλλογή δεδομένων, έχουν τον ίδιο σκοπό και μεθοδολογία και περιλαμβάνουν αυτούσια τμήματα από το κείμενο της κατά τα ανωτέρω μεταπτυχιακής εργασίας, τα δεδομένα της οποίας παρουσιάστηκαν στο ίδιο μάλιστα επιστημονικό συνέδριο που έλαβε χώρα στην   κατά το χρονικό διάστημα από 17 έως 19 Μαΐου 2002, ως τρεις διαφορετικές ανακοινώσεις με τους ακόλουθους τίτλους:

Επίδραση της ντρίμπλας και της ευκινησίας στην ταχύτητα αρρένων καλαθοσφαιριστών»,

Επίδραση της ντρίμπλας και της ευκινησίας στην ταχύτητα αθλητριών καλαθοσφαίρισης» και

Ταχύτητα, ντρίμπλα και ευκινησία αρρένων και θηλέων αθλητών καλαθοσφαίρισης που αγωνίζονται σε διαφορετικές αγωνιστικές κατηγορίες», χωρίς μάλιστα σε καμία από τις εργασίες αυτές να γίνεται μνεία των υπολοίπων, (γ) ότι ο ενάγων διέπραξε αυτολογοκλοπή δημοσιεύοντας από κοινού με τον   κατά το έτος 1989 στο σερβικό επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Fizicka Cultura Beograd» επιστημονική εργασία με τον τίτλο «U cemu se ogleda uspeh predavaca

10^ο Ε/ ΣΟΦΕ/2015

fizické culture», η οποία αποτελούσε μετάφραση στη σερβική γλώσσα της ήδη δημοσιευμένης από το έτος 1988 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Φυσική Αγωγή και Αθλητισμός» επιστημονικής εργασίας των δύο ανωτέρω συγγραφέων με τον τίτλο «Αποτελεσματικότητα του διδάσκοντα στις κινητικές δεξιοτεχνίες», χωρίς να λαμβάνει χώρα οποιαδήποτε μνεία της προγενέστερης αυτής εργασίας και χωρίς να τελεί σε γνώση του γεγονότος αυτού ο εκδότης του κατά τα ανωτέρω σερβικού περιοδικού, (δ) ότι ο ενάγων διέπραξε αυτολογοκλοπή δημοσιεύοντας από κοινού με τους

κατά το έτος 2001 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Άθληση και Κοινωνία» επιστημονική εργασία με τον τίτλο «Η συμβολή του παπούτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών», η οποία αποτελούσε κατά το μεγαλύτερο μέρος της μετάφραση από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα της ήδη δημοσιευμένης από το έτος 1998 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Coaching and Sport Science Journal» εργασίας με τον τίτλο «The evaluation of the influence of Strength Shoe as an effective supplement to a twelve week training program on the vertical improvement of male and female Greek basketball players», της οποίας συγγραφείς εμφανίζονταν η

ο ενάγων, χωρίς

να λαμβάνει χώρα οποιαδήποτε μνεία ή αναφορά στην εργασία αυτή, το περιεχόμενο της οποίας μάλιστα αποτέλεσε περαιτέρω αντικείμενο δύο ανακοινώσεων, η πρώτη από τις οποίες πραγματοποιήθηκε από τον ενάγοντα, την

κατά τη

διάρκεια του 5ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού που έλαβε χώρα στην κατά το χρονικό διάστημα από 16 έως 18 Μαΐου 1997, με τίτλο «Η συμβολή του παπούτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών», ενώ η δεύτερη από αυτές πραγματοποιήθηκε από την

και τον ενάγοντα στο πλαίσιο του 7ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού που έλαβε χώρα στην κατά το χρονικό διάστημα από 21 έως 23 Μαΐου 1999, με τίτλο «Οι μεταβολές της αλτικής απόδοσης κατά την εφαρμογή πλειομετρικής προπόνησης διάρκειας

12 εβδομάδων σε καλαθοσφαιριστές-στριες», (ε) ότι ο ενάγων διέπραξε αυτολογοκλοπή πραγματοποιώντας από κοινού με τον

τον

στο πλαίσιο του Πρώτου

Παγκόσμιου Συνεδρίου Ιατρικής και Φυσιοθεραπείας της Καλαθοσφαίρισης (1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball) που έλαβε χώρα στο Παρίσι κατά το χρονικό διάστημα από 22 έως 24 Ιανουαρίου 1988, ανακοίνωση με τίτλο «Age and stature of elite basketball players», το περιεχόμενο της οποίας είναι ταυτόσημο με το περιεχόμενο της ανακοίνωσης, την οποία πραγματοποίησε ο ενάγων και τα πρόσωπα που μνημονεύονται ανωτέρω κατά τη διάρκεια του 7ου Βαλκανικού Αθλιατρικού Συνεδρίου που έλαβε χώρα στην Αθήνα κατά το χρονικό διάστημα από 12 έως 15 Νοεμβρίου 1987, και η οποία είχε τον τίτλο «Ηλικία και ανάστημα ελίτ καλαθοσφαιριστών», ενώ εργασία με το ίδιο περιεχόμενο και με τίτλο «Eta e statura dei giocatori di pallacanestro» δημοσιεύτηκε κατά το έτος 1989 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Scuola dello Sport», ως συγγραφείς δε αυτής εμφανίζονταν ο

ο ενάγων και ο

(στ) ότι ο ενάγων από κοινού με τους

πραγματοποίησαν στο

πλαίσιο του 8ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής, το οποίο έλαβε χώρα στην κατά το χρονικό διάστημα από 19 έως 21 Μαΐου 2000, ανακοίνωση με τίτλο «Αξιολόγηση της σημασίας των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας στο τελικό αποτέλεσμα των αγώνων καλαθοσφαίρισης», το περιεχόμενο της οποίας ήταν ταυτόσημο με εκείνο της εργασίας με τίτλο «Αξιολόγηση των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας και διαχωρίζουν τις νικήτριες από τις ηττημένες ομάδες στην καλαθοσφαίριση», η οποία είχε δημοσιευτεί στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Αθλητική Απόδοση και Υγεία» κατά το έτος 1999 και της οποίας συγγραφείς φέρονταν ο Α. Θεοχαρόπουλος, ο ενάγων και ο

και (ζ) ότι ο ενάγων και στο παρελθόν είχε κάνει χρήση προϊόντων λογοκλοπής για την εκλογή του στη θέση του Επίκουρου Καθηγητή του Τμήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της ως άνω αναφοράς, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος).

11^ο φ/ ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

Τέλος, μετά την ανάληψη των καθηκόντων του Προέδρου του Τμήματος Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού από τον Καθηγητή

ο εναγόμενος απεύθυνε προς αυτόν την από 15.09.2009 αναφορά του, την οποία κοινοποίησε και στον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και στην οποία έχουν ενσωματωθεί αυτούσιοι οι ισχυρισμοί που αφορούν στον ενάγοντα, όπως αυτοί διαλαμβάνονταν στην από 03.01.2008 αναφορά του εναγομένου (βλ. σχ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο της ως άνω αναφοράς, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων).

Οι κατά τα ανωτέρω ισχυρισμοί του εναγομένου σε βάρος του ενάγοντος, οι οποίοι, σύμφωνα προς όσα αναλυτικά εκτίθενται παραπάνω, διαλαμβάνονται στο από 13.01.2005 συμπληρωματικό υπόμνημα που κατατέθηκε στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού κατά τη συνεδρίαση της 03.02.2005 και στις από 14.07.2006, 03.01.2008 και 15.09.2009 αναφορές προς τους Πρόεδρους του ως άνω Τμήματος

αντίστοιχα και οι οποίοι αποτελούν το αποκλειστικό αντικείμενο της παρούσας δίκης, όπως αυτό οριοθετείται με βάση το ιστορικό της κρινόμενης αγωγής, υπήρξαν αναμφίβολα προσβλητικοί της προσωπικότητας του ενάγοντος και ειδικότερα της τιμής του. Συγκεκριμένα, με τους επίδικους ισχυρισμούς του ο εναγόμενος έθεσε σε αμφισβήτηση τόσο την ηθική ακεραιότητα όσο και την επαγγελματική ευσυνειδησία και την επιστημονική επάρκεια του εναγομένου, ο οποίος εμφανίστηκε από την μία να εκμεταλλεύεται τη θέση του ως μέλους του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, προκειμένου να οικειοποιείται τον πνευματικό μόχθο των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών του ιδιοποιούμενος τις επιστημονικές τους εργασίες και παρουσιάστηκε από την άλλη ως επιστήμονας, ο οποίος, με σκοπό τον εμπλουτισμό της ανεπαρκούς επιστημονικής του δραστηριότητας καταφεύγει στη μεθόδευση των διπλών δημοσιεύσεων ή ανακοινώσεων των ίδιων εργασιών του και μάλιστα σε επιστημονικά περιοδικά από διάφορες χώρες και παραλλάσσοντας τα

ονόματα των συναδέλφων του που συμμετείχαν στην εκπόνηση αυτών, ώστε να εξασφαλίσει ότι δεν θα γίνει αντιληπτή η εν λόγω πρακτική του. Εξάλλου, οι συμπεριφορές που αποδόθηκαν στον ενάγοντα με τα παραπάνω έγγραφα του εναγομένου, συνιστούν τόσο αξιόποινες πράξεις όσο και πειθαρχικά παραπτώματα.

Επιπλέον, ο εναγόμενος με τη συμπεριφορά του, η οποία αναλυτικά περιγράφεται ανωτέρω, προέβη στην υποστήριξη των δυσφημιστικών ισχυρισμών του σε βάρος του ενάγοντος ενώπιον τρίτων προσώπων και συγκεκριμένα ενώπιον των παριστάμενων μελών της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης κατά τη συνεδρίαση της 03.02.2005, στα οποία υπέβαλε το από 13.01.2005 συμπληρωματικό υπόμνημά του αναπτύσσοντας περαιτέρω και προφορικά το περιεχόμενο αυτού. Περαιτέρω, έλαβαν γνώση των ισχυρισμών του οι παραλήπτες των αμέσως παραπάνω μνημονεύμενων αναφορών του. Δηλαδή ο και ο

οι οποίοι διατέλεσαν Πρόεδροι του ανωτέρω Τμήματος κατά το χρόνο υποβολής των αναφορών αυτών, και επίσης οι διοικητικοί υπάλληλοι του Τμήματος, οι οποίοι ήταν παρόντες κατά τη Γενική Συνέλευση της 03.02.2005 και οι οποίοι επιμελήθηκαν για την παραλαβή και την πρωτοκόλληση των αναφορών του.

Περαιτέρω, ως προς τον αληθή ή ψευδή χαρακτήρα του περιεχομένου των επίδικων προσβλητικών της προσωπικότητας του ενάγοντος ισχυρισμών του εναγομένου αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά γεγονότα:

(Α) Ο εναγόμενος κατά τη διάρκεια της φοίτησής του στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης προέβη από κοινού με τους συμφοιτητές του Ιωάννη στη σύνταξη υπό τις οδηγίες του ενάγοντος πτυχιακής εργασίας, η οποία αφορούσε στην καλαθοσφαίριση, είχε ως θέμα: «Που πηγαίνει η μπάλα μετά από άστοχο σουτ» και παραδόθηκε στην αρμόδια προς τούτο Επιτροπή Παραλαβής την 25.05.1987 (βλ. ανεπικύρωτα φωτοτυπικά αντίγραφα της ως άνω εργασίας και της από 25.05.1987 βεβαίωσης παραλαβής της Επιτροπής Παραλαβής Διπλωματικών Εργασιών του ανωτέρω Τμήματος, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων). Αντικείμενο της εργασίας αυτής

12^ο γ/ ΤΟ ΦΕ/2015

αποτελούσε, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην εισαγωγή της, η διαπίστωση της δυνατότητας υπολογισμού του σημείου πτώσης της μπάλας μετά την αναπήδησή της στη στεφάνη ή στο ταμπλό εξαιτίας άστοχης προσπάθειας, με απώτερο σκοπό τον προσδιορισμό των κατάλληλων για την εξασφάλιση της κατοχής της θέσεων των καλαθοσφαιριστών.

Στο πλαίσιο της εργασίας τους αυτής και προς εξασφάλιση των αναγκαίων για την εκπόνηση της πραγματικών δεδομένων ο εναγόμενος και οι υπόλοιποι συμφοιτητές του παρακολούθησαν σαράντα οκτώ (48) συνολικά αγώνες καλαθοσφαίρισης και ειδικότερα δώδεκα (12) αγώνες της Α1 Εθνικής Κατηγορίας, δώδεκα (12) αγώνες της Α2 Εθνικής Κατηγορίας, δώδεκα (12) αγώνες της Β' Εθνικής Κατηγορίας και δώδεκα (12) αγώνες της Α' Τοπικής Κατηγορίας Θεσσαλονίκης και κατέγραψαν τον αριθμό των εύστοχων και των άστοχων βολών των καλαθοσφαιριστών που συμμετείχαν στους αγώνες αυτούς και περαιτέρω το σημείο του γηπέδου, όπου κατέληγε η μπάλα μετά την επιχείρηση άστοχης βολής και την ανάκτηση της κατοχής της από τους καλαθοσφαιριστές της αμυνόμενης ή της επιτιθέμενης ομάδας χάρη στην εξασφάλιση αμυντικών ή επιθετικών ριμπάουντ αντίστοιχα. Περαιτέρω, κατά την καταγραφή και τη συστηματοποίηση των πραγματικών δεδομένων που συνέλεξαν, οι συγγραφείς της ως άνω εργασίας διαίρεσαν το καθένα από τα δύο τμήματα του γηπέδου καλαθοσφαίρισης, εντός του οποίου εκδήλωνε τις επιθετικές της προσπάθειες η καθεμία από τις συμμετέχουσες ομάδες, σε τρεις (3) τομείς που προσδιορίστηκαν με τα στοιχεία Α, Β και Γ. Παράλληλα, προέβησαν με τη χρήση ενός κάθετου νοητού άξονα που διέτρεχε όλο το μήκος του γηπέδου, στη διαίρεση αυτού σε δύο (2) ίσες σε έκταση πλευρές, την δυνατή, η οποία ήταν η πλευρά του γηπέδου από την οποία εκδηλωνόταν η εκάστοτε επιθετική προσπάθεια, και την αδύνατη. Τέλος, κατηγοριοποίησαν τα κατά τα ανωτέρω πραγματικά δεδομένα με βάση το είδος της άστοχης επιθετικής προσπάθειας, η οποία προηγήθηκε της ανάκτησης της κατοχής της μπάλας (βολές εντός παιδιάς, διεισδύσεις, ελεύθερες βολές). Σημειωτέον ότι, όπως ρητά μνημονεύεται στην τρίτη σελίδα της ως άνω εργασίας, ο ενάγων οργάνωσε και μεθόδευσε την εκτέλεσή της.

Με βάση τα πραγματικά δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά την παρακολούθηση των κατά τα ανωτέρω αγώνων καλαθοσφαίρισης και μετά την καταγραφή και τη συστηματοποίησή τους με τον τρόπο που αναλυτικά

περιγράφεται παραπάνω, οι συγγραφείς της εργασίας κατέληξαν στα ακόλουθα συμπεράσματα: (α) μετά από άστοχη βολή εντός παιδιάς από τον τομέα Α η μπάλα κατέληγε συχνότερα στη δυνατή πλευρά (κατά ποσοστό 60%), μετά από άστοχη βολή εντός παιδιάς από τον τομέα Β η μπάλα κατέληγε συχνότερα στην αδύνατη πλευρά (κατά ποσοστό 53,3%) και μετά από άστοχη βολή εντός παιδιάς από τον τομέα Γ η μπάλα κατέληγε συχνότερα στη δυνατή πλευρά (κατά ποσοστό 54,6%), (β) τόσο στη δυνατή όσο και στην αδύνατη πλευρά του γηπέδου τα περισσότερα ριμπάουντ εξασφαλίζονταν από την αμυνόμενη ομάδα (κατά ποσοστά 68,7% και 66,5% αντίστοιχα), (γ) τα περισσότερα αμυντικά ριμπάουντ (ποσοστό 50,4%) εξασφαλίζονταν στην αδύνατη πλευρά του γηπέδου, ενώ το ίδιο συνέβη και με τα επιθετικά ριμπάουντ (κατά ποσοστό 52,75%), (δ) τα περισσότερα ριμπάουντ μετά από άστοχη ελεύθερη βολή εξασφαλίζονταν από τους αθλητές της αμυνόμενης ομάδας, (ε) μετά από άστοχη προσπάθεια διείσδυσης τα περισσότερα ριμπάουντ εξασφαλίζονταν από την αμυνόμενη ομάδα (κατά ποσοστό 60,8%), ενώ το μεγαλύτερο μέρος αυτών (ποσοστό 55%) εξασφαλίζοταν στη δυνατή πλευρά του γηπέδου (κατά επιμέρους ποσοστό 33% από την αμυνόμενη ομάδα και 22% από την επιτιθέμενη ομάδα), ενώ από τα ριμπάουντ που εξασφαλίζονταν στην αδύνατη πλευρά (ποσοστό 45%), τα περισσότερα από αυτά ήταν αμυντικά (κατά το επιμέρους ποσοστό των 28%) παρά επιθετικά (ποσοστό 17%).

Περαιτέρω αποδείχτηκε ότι ο ενάγων από κοινού με τους Ε. Κιουμουρτζόγλου, κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκόσμιου Συνεδρίου Ιατρικής και Φυσιοθεραπείας της Καλαθοσφαίρισης (1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball), το οποίο έλαβε χώρα στο Παρίσι κατά το χρονικό διάστημα από 22 έως 24.01.1988, προέβησαν σε ανακοίνωση με τίτλο «Η πλευρά της αναπήδησης της μπάλας μετά από άστοχες βολές στην Καλαθοσφαίριση (Rebound Side for Unsuccessful Shots in Basketball)», η οποία στηριζόταν σε πραγματικά δεδομένα από σαράντα οκτώ (48) αγώνες καλαθοσφαίρισης και η οποία περιλάμβανε τα ακόλουθα συμπεράσματα: (α) τα αμυντικά ριμπάουντ κερδίζονται ευκολότερα από την ισχυρή πλευρά, (β) μετά από ελεύθερη βολή η αμυνόμενη ομάδα βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση, (γ) μετά από αποτυχημένη διείσδυση η μπάλα αναπηδά προς την ισχυρή πλευρά και (δ)

13^η / ΤΟΞΟ | 2015

στους τομείς Α και Γ τα περισσότερα ριμπάουντ εξασφαλίζονται από την ισχυρή πλευρά, ενώ στον τομέα Β στην αδύνατη πλευρά.

Εξαιτίας του προφορικού χαρακτήρα της ανακοίνωσης αυτής το περιεχόμενό της κατά βάση προκύπτει από την περίληψή της που περιλαμβάνεται στο βιογραφικό σημείωμα που κατάθεσε ο ενάγων στο πλαίσιο της διαδικασίας εκλογής για τη θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης (βλ. σχ. την με αριθμό 19 σελίδα του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου του από το έτος 2004 βιογραφικού σημειώματος του ενάγοντος, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ίδιος). Για τον λόγο αυτό δεν είναι δυνατός ο ακριβής προσδιορισμός της προέλευσης των πραγματικών δεδομένων, στα οποία θεμελιώθηκε η εν λόγω ανακοίνωση, δηλαδή η ταυτότητα των σαράντα οκτώ (48) αγώνων καλαθοσφαίρισης που μνημονεύονται σε αυτήν. Εντούτοις, η σύμπτωση του αριθμού των αγώνων, από τους οποίους αντλήθηκαν τα πραγματικά δεδομένα που στήριξαν την πτυχιακή εργασία και την ανακοίνωση που μνημονεύονται ανωτέρω, σε συνδυασμό προς το γεγονός ότι η συντριπτική πλειονότητα των συμπερασμάτων που διαλαμβάνονται στην ανακοίνωση (πλην του υπό στοιχείο α συμπεράσματος) ταυτίζονται απόλυτα με τα αντίστοιχα συμπεράσματα της προπτυχιακής εργασίας, οδηγούν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι η ανακοίνωση, στην οποία συμμετείχε ο ενάγων, στηρίχθηκε στα πραγματικά δεδομένα που είχαν συγκεντρωθεί από τον εναγόμενο και τους υπόλοιπους συμφοιτητές του. Άλλωστε το γεγονός αυτό εμμέσως πλην σαφώς παραδέχτηκε και ο ίδιος ο ενάγων κατά την ακρόασή του από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος στη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης της 03.02.2005 (βλ. σχ. τις με αριθμούς 58-60 σελίδες του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου των με αριθμό 378/03.02.2005 πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης του ως άνω Τμήματος, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος). Εξάλλου, ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι η ανακοίνωση, στην οποία συμμετείχε ο ίδιος εκπονήθηκε διαμέσου της παρακολούθησης σαράντα οκτώ (48) μαγνητοσκοπημένων αγώνων καλαθοσφαίρισης της Α1 Εθνικής Κατηγορίας, στους οποίους είχε πρόσβαση λόγω της ιδιότητάς του ως

ΕΞΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΚΤΗΜΑ

προπονητή της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαιρίσης (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της με αριθμό πρωτοκόλλου 135/12.02.2009 βεβαίωσης της ως άνω Ομοσπονδίας, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων), προτάθηκε όψιμα και για τον λόγο αυτό δεν κρίνεται αρκετά πειστικός, ώστε να αμφισβητήσει την κατά τα ανωτέρω παραδοχή του.

Ωστόσο, σύμφωνα προς όσα αναλυτικά εκτίθενται ανωτέρω στο νομικό μέρος της απόφασης, ούτε η πτυχιακή εργασία, στην εκπόνηση της οποίας συμμετείχε ο εναγόμενος, ούτε η ανακοίνωση, στην οποία συμμετείχε ο ενάγων, αποτελούν έργα προστατευόμενα από την έννομη τάξη, καθώς ελλείπει από αυτά το στοιχείο της πρωτοτυπίας. Ειδικότερα, τόσο η εργασία όσο και η ανακοίνωση αποτελούν απλή καταγραφή και παράθεση πραγματικών δεδομένων, τα οποία αφορούσαν στους καλαθοσφαιρικούς αγώνες που αποτέλεσαν αντικείμενο παρατήρησης. Επομένως, σποιοιδήποτε άλλο πρόσωπο, το οποίο θα παρακολουθούσε τους αγώνες αυτούς υπό τις ίδιες συνθήκες και με τον ίδιο σκοπό, θα κατέληγε κατά λογική πιθανολόγηση στη συγκέντρωση των ίδιων δεδομένων και στην εξαγωγή των ίδιων συμπερασμάτων. Τόσο λοιπόν η κατά τα ανωτέρω πτυχιακή εργασία όσο και η ως άνω ανακοίνωση στερούνται οποιασδήποτε ατομικής ιδιομορφίας και δεν διαθέτουν ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού ύψους», είναι δε απορίας άξιον το γεγονός ότι τόσο ο ενάγων όσο και ο εναγόμενος συμπεριέλαβαν αυτές στα βιογραφικά τους σημειώματα, όπου εκτίθετο το επιστημονικό έργο καθενός από αυτούς. Κατά συνέπεια, η χρήση από τον ενάγοντα για την εκπόνηση της ανακοίνωσής του πραγματικών δεδομένων που είχαν περιληφθεί στην πτυχιακή εργασία του αντιδίκου του, η συλλογή και η καταγραφή των οποίων είχε βέβαια επιτευχθεί υπό την καθοδήγηση και με τη συμβολή του ίδιου, χωρίς την ενημέρωση και την άδεια του εναγομένου και των υπολοίπων από τους συμμετέχοντες σε αυτή (βλ. τα επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα των από 05.01.2005 και 06.01.2005 υπεύθυνων δηλώσεων του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 του

του

αντίστοιχα, τα

οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο εναγόμενος) και χωρίς να έχει λάβει χώρα οποιαδήποτε μνεία της εργασίας αυτής, δε συνιστά προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του εναγομένου ούτε πραγματώνει τη

14^ο/ Φεβρουάριος 2015

νομοτυπική μορφή του πειθαρχικού παραπτώματος της λογοκλοπής, καθώς η χρονικά προηγηθείσα πτυχιακή εργασία δεν συνιστά, σύμφωνα προς όσα αναλυτικά εκτίθενται ανωτέρω, πρωτότυπο πνευματικό έργο. Για τον λόγο αυτό ο ενάγων, σε βάρος του οποίου ασκήθηκε μετά από έγκληση του εναγομένου ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη της κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας, αθωώθηκε με την με αριθμό 7062/2013 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία μάλιστα έχει πλέον καταστεί αμετάκλητη (βλ. σχ. ανεπικύρωτα φωτοτυπικά αντίγραφα της ως άνω απόφασης και της με αριθμό 4147/2013 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία κηρύχθηκε απαράδεκτη η έφεση που ασκήθηκε κατά της ως άνω οριστικής απόφασης από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, όπως αυτά με νόμιμη επίκληση προσκομίζονται από τον ενάγοντα).

Ενόψει των ανωτέρω, ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι η παραπάνω ανακοίνωση που συμπεριλήφθηκε στο βιογραφικό σημείωμα του αντιδίκου του αποτελούσε προϊόν λογοκλοπής σε βάρος της πτυχιακής εργασίας του ίδιου, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Εξάλλου, ο ψευδής χαρακτήρας του ισχυρισμού αυτού τελούσε σε γνώση του εναγομένου, γεγονός το οποίο δεν τον εμπόδισε να προβεί στη διάδοσή του με περισσότερες μάλιστα πράξεις του, όπως αυτές αναλυτικά περιγράφονται παραπάνω, με σκοπό να ενισχύσει τις δικές του πιθανότητες για εκλογή του στη διεκδικούμενη και από τους δύο διαδίκους θέση του Αναπληρωτή Καθηγητή. Η σχετική κρίση του Δικαστηρίου εδράζεται στο γεγονός ότι ο εναγόμενος είχε ήδη λάβει γνώση της κατά τα ανωτέρω ανακοίνωσης ήδη από την 23.12.1997 κατά τη διάρκεια της διαδικασίας για την εκλογή στη θέση του Επίκουρου Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στην οποία συμμετείχαν ως υποψήφιοι ο ίδιος και ο αντίδικός του (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο των με αριθμό 275/23.12.1997 πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης του ως άνω Τμήματος, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων), χωρίς να απευθύνει οποιαδήποτε μομφή ή κατηγορία σε βάρος του ενάγοντος, ενώ χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι η επίδικη πτυχιακή του εργασία δεν συμπεριλαμβάνεται στο βιογραφικό σημείωμα που είχε καταθέσει στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας. Η κρίση αυτή του

Δικαστηρίου ενισχύεται εξάλλου από την εκτίμηση τόσο του χρονικού σημείου, το οποίο επέλεξε ο εναγόμενος για να προτείνει για πρώτη φορά σε βάρος του αντιδίκου του τον σχετικό ισχυρισμό του και το οποίο ήταν απολύτως απρόσφορο για την εξασφάλιση της ουσιαστικής διερεύνησης της αλήθειας του ισχυρισμού αυτού, ενώ αντίθετα προσφερόταν για τη δημιουργία αρνητικών εντυπώσεων σε βάρος του ενάγοντος, χωρίς μάλιστα ο τελευταίος να διαθέτει την ευχέρεια προς αποτελεσματική αντίκρουση αυτών, όσο και της μεθόδους του εναγομένου να περιλάβει στο βιογραφικό του σημείωμα περίληψη της ως άνω εργασίας, η οποία ήταν ταυτόσημη με την χρονικά προγενέστερη περίληψη της ανακοίνωσης του ενάγοντος, προκειμένου να ενισχύσει την εντύπωση για την ύπαρξη λογοκλοπής.

(B) Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι ο ενάγων με την ιδιότητά του ως Επίκουρου Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης επέβλεψε από κοινού με τους Καθηγητές του ίδιου Τμήματος

την εκπόνηση κατά το έτος 2001 της μεταπτυχιακής εργασίας του φοιτητή με θέμα την «Επίδραση της ντρίμπλας και της ευκινησίας στην ταχύτητα των καλαθοσφαιριστών» και με αντικείμενο την μελέτη και τη σύγκριση της ταχύτητας, της ευκινησίας και της πρωθητικής ντρίμπλας των καλαθοσφαιριστών ανάλογα με την ηλικία, το αγωνιστικό επίπεδο και το φύλο αυτών (βλ. σχ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο της ανωτέρω εργασίας, το οποίο νόμιμα επικαλείται και πρασκομίζει ο ενάγων).

Στο πλαίσιο της εκπόνησης της εργασίας αυτής μετρήθηκαν και καταγράφηκαν με τη χρήση του κατάλληλου τεχνικού εξοπλισμού (σύστημα φωτοκύτταρων, υψομετρητής, ζυγαριά ακριβείας, μετροταινία) η μέγιστη δρομική ταχύτητα, η μέγιστη ταχύτητα με ντρίμπλα, η ευκινησία και τα ανθρωπομετρικά χαρακτηριστικά (ύψος, βάρος) τριακοσίων ογδόντα πέντε (385) συνολικά αθλητών και αθλητριών καλαθοσφαίρισης ηλικίας από δώδεκα (12) έως και άνω των δεκαεπτά (17) ετών, από τους οποίους οι διακόσιοι είκοσι τέσσερις (224) ήταν αρσενικού και οι εκατόν εξήντα μία (161) θηλυκού γένους. Τα αποτελέσματα των σχετικών μετρήσεων καταχωρήθηκαν με βάση το φύλο των συμμετεχόντων αθλητών και αθλητριών, οι οποίοι κατανεμήθηκαν περαιτέρω σε υποομάδες με κριτήριο την ηλικία τους (αθλητές και αθλήτριες 12 ετών, 13 ετών, 14 ετών, 15 ετών, 16 ετών, 17 ετών και άνω

ΙΣ^η ΤΟ ΙΑΝ/2015

των 17 ετών). Την κατά τα ανωτέρω καταγραφή των μετρήσεων αυτών ακολούθησε η επεξεργασία τους μέσω της σύγκρισης μεταξύ των επιδόσεων αθλητών και αθλητριών διαφορετικού φύλου και διαφορετικής ηλικίας, τα αποτελέσματα της οποίας περιλήφθηκαν στο συμπέρασμα της εν λόγω εργασίας.

Ωστόσο, ενόψει και όσων ήδη έχουν εκτεθεί ανωτέρω, η επίδικη μεταπτυχιακή εργασία που εκπονήθηκε κατά τον τρόπο που περιγράφεται, δεν υπάγεται στην έννοια του προστατευόμενου από την έννομη τάξη πνευματικού έργου λόγω έλλειψης του στοιχείου της πρωτοτυπίας. Συγκεκριμένα, η πραγματοποίηση των προαναφερόμενων μετρήσεων, η συστηματική καταχώρηση των αποτελεσμάτων αυτών και η επεξεργασία τους μέσω της σύγκρισής τους εκφεύγουν της έννοιας της πρωτότυπης πνευματικής εργασίας, καθώς οποιοσδήποτε τρίτος με την ίδια επιστημονική κατάρτιση, ο οποίος θα ενεργούσε υπό τις ίδιες συνθήκες και με τον ίδιο σκοπό, θα κατέληγε κατά λογική πιθανολόγηση αρχικά στα ίδια αποτελέσματα και στη συνέχεια στα ίδια συμπεράσματα με αυτά που διαλαμβάνονται στην επίδικη εργασία. Κατά συνέπεια, τα περιλαμβανόμενα σε αυτή πραγματικά δεδομένα σε καμία περίπτωση δεν μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο λογοκλοπής, γεγονός το οποίο ήταν σε θέση να αντιληφθεί και να αξιολογήσει ο εναγόμενος.

Στο σημείο μάλιστα αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι ο ενάγων δεν ήταν αμέτοχος στην εκπόνηση της επίδικης εργασίας, αλλά αντίθετα με την ιδιότητα του επιβλέποντος αυτήν οργάνωσε την πραγματοποίηση των μετρήσεων που ήταν αναγκαίες για την εκπόνησή της και εξασφάλισε τη συμμετοχή των αθλητών που αποτέλεσαν το αντικείμενό τους. Πέραν τούτου συμμετείχε ενεργά από κοινού με τον ως άνω φοιτητή του στην πραγματοποίησή τους, την οποία για τεχνικούς λόγους ήταν αδύνατο να φέρει σε πέρας ένα μεμονωμένο άτομο και για την οποία πέραν των δύο ανωτέρω συνεργάστηκαν και άλλα πρόσωπα. Μάλιστα μεταξύ των κατά τα ανωτέρω συμμετεχόντων στη διεξαγωγή των μετρήσεων είχε από την αρχή συμφωνηθεί ότι ο καθένας από αυτούς θα είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τα πραγματικά δεδομένα, τα οποία θα προέκυπταν από αυτές για να στηρίξει δημοσιεύσεις ή ανακοινώσεις (βλ. σχ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο της από 17.02.2009 έκθεσης ένορκης εξέτασης του

σε συνδυασμό προς τη σελίδα 16 του ανεπικύρωτου φωτοτυπικού αντιγράφου των με αριθμό 7062/2013 πρακτικών και απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων).

Μετά την ολοκλήρωση της εν λόγω μεταπτυχιακής εργασίας και σε εκτέλεση της συμφωνίας του με τον μεταπτυχιακό φοιτητή του ο ενάγων προέβη κατά το έτος 2003 στη δημοσίευση στο περιοδικό με την επωνυμία «Γυναίκες και άθληση» εργασίας με θέμα την «Αξιολόγηση της ταχύτητας, της πρωθητικής ντρίμπλας και της ευκινησίας αθλητριών καλαθοσφαίρισης σε σχέση με την ηλικία», στην οποία ήταν ενσωματωμένο το τμήμα εκείνο των πραγματικών δεδομένων, της κατά τα ανωτέρω εργασίας, τα οποία αφορούσαν αποκλειστικά σε αθλήτριες και τα οποία ήταν καταχωρημένα και συστηματοποιημένα με την μέθοδο που περιγράφεται ανωτέρω. Πριν τη δημοσίευση μάλιστα της εργασίας αυτής ο ενάγων χρησιμοποίησε τα πραγματικά δεδομένα από τις μετρήσεις, οι οποίες μνημονεύονται ανωτέρω, για τον ίδιο λόγο να πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια του 10ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής που έλαβε χώρα στην Κατάρια το 2002 διάστημα από 17 έως 19 Μαΐου 2002 τις ακόλουθες ανακοινώσεις: (α) «Επίδραση της ντρίμπλας και της ευκινησίας στην ταχύτητα αρρένων καλαθοσφαιριστών» από κοινού με τους

και (β) «Επίδραση της ντρίμπλας και της ευκινησίας στην ταχύτητα αθλητριών καλαθοσφαίρισης» από κοινού με τους

Αντίθετα, δεν αποδείχτηκε ότι η εργασία, την οποία συνέταξε ο ενάγων από κοινού με τους με θέμα «Ταχύτητα, ταχύτητα ντρίμπλας και ευκινησία αρρένων καλαθοσφαιριστών που αγωνίζονται σε διαφορετικές θέσεις (Speed, speed dribble and agility of male basketball players playing in different positions)» και η οποία δημοσιεύτηκε κατά το έτος 2003 στο περιοδικό με την επωνυμία «Journal of Human Movement Studies» και η ανακοίνωση που πραγματοποιήθηκε στο Συνέδριο που μνημονεύεται ανωτέρω, από τον ενάγοντα από κοινού με τους

με τίτλο «Ταχύτητα, ντρίμπλα και ευκινησία αρρένων και θηλέων αθλητών καλαθοσφαίρισης που αγωνίζονται σε

16^ο γ/ ΤΟΥΤΟ/ 2015

διαφορετικές αγωνιστικές κατηγορίες», βασίζονταν στα επίδικα πραγματικά δεδομένα.

Σε κάθε πάντως περίπτωση η χρήση των πραγματικών δεδομένων που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο της μεταπτυχιακής εργασίας του

σε καμία περίπτωση δεν πραγματώνει την αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας ούτε συνιστά το πειθαρχικό παράπτωμα της λογοκλοπής, δεδομένου ότι τα δεδομένα αυτά, τα οποία αποτελούν το αποκλειστικό περιεχόμενο της εν λόγω εργασίας δεν συνιστούν πρωτότυπο πνευματικό έργο. Για τον λόγο αυτό εξάλλου οι σχετικές αιτιάσεις ορισμένων από τα μέλη του εκλεκτορικού σώματος κατά τη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης της 03.02.2005 διατυπώθηκαν αποκλειστικά και μόνο με την μορφή υπαινιγμών και δεν μετουσιώθηκαν σε σαφή και ορισμένη καταγγελία, ώστε να ακολουθήσει τόσο ο δικαστικός όσο και ο πειθαρχικός έλεγχος του ενάγοντος. Χαρακτηριστικό επίσης είναι το γεγονός ότι ο φερόμενος ως παθών της καταγγελλόμενης από τον εναγόμενο συμπεριφοράς του ενάγοντος ουδέποτε στράφηκε με οποιονδήποτε τρόπο σε βάρος του τελευταίου, αλλά αντίθετα προσέτρεξε ως μάρτυρας υπεράσπισης αυτού στο πλαίσιο της κατά τα ανωτέρω ποινικής δίκης σε βάρος του, η οποία είχε αίσια για τον ενάγοντα έκβαση και ως προς την κατηγορία για κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας σε βάρος του καθώς κηρύχθηκε αθώος και για την πράξη αυτή.

Μολονότι όμως ο εναγόμενος, όπως έχει ήδη επισημανθεί, βρισκόταν σε θέση λόγω της πολυετούς ακαδημαϊκής σταδιοδρομίας του να αντιληφθεί τον ψευδή χαρακτήρα του ισχυρισμού ότι ο ενάγων είχε προβεί σε λογοκλοπή σε βάρος του μεταπτυχιακού φοιτητή του, δεν απείχε από την με οποιονδήποτε τρόπο υιοθέτηση και διάδοση αυτού, αλλά αντίθετα προσπάθησε να τον αξιοποιήσει, ώστε να αποδυναμώσει την υποψηφιότητα του αντιδίκου του προς όφελος της δίκης του. Με την απόφαση και τη συμπεριφορά του αυτή ο εναγόμενος αποδέχθηκε την προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος, προκειμένου να εξυπηρετήσει αποτελεσματικότερα τις προσωπικές του επιδιώξεις και τους δικούς του ιδιοτελείς σκοπούς.

(Γ) Παράλληλα, αποδείχτηκε ότι ο εναγόμενος από κοινού με τους εκπόνησαν εργασία με θέμα την «Αποτελεσματικότητα του δασκάλου της Φυσικής Αγωγής», η οποία δημοσιεύτηκε κατά το μήνα Νοέμβριο του έτους 1989 στο σερβικό επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Fizicka Cultura Beograd» με τον τίτλο «U cemu se ogleda uspeh predavaca fizicke culture». Η ίδια όμως εργασία είχε ήδη δημοσιευτεί από τους συγγραφείς της κατά το έτος 1988 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Φυσική Αγωγή και Αθλητισμός» υπό τον τίτλο «Αποτελεσματικότητα του διδάσκοντα στις κινητικές δεξιοτεχνίες». Ωστόσο, η κατά τα ανωτέρω διπλή δημοσίευση της ίδιας εργασίας δεν συνιστά αυτολογοκλοπή, υπό την έννοια της προσπάθειας του ενάγοντος να εμφανίσει επιστημονική δραστηριότητα ευρύτερη της πραγματικής του, καθώς στο βιογραφικό του σημείωμα ρητά μνημονεύεται το γεγονός ότι αιμφότερες οι ως άνω δημοσιεύσεις αφορούν στην ίδια εργασία, με αποτέλεσμα να αποφεύγεται οποιαδήποτε πιθανότητα σύγχυσης σχετικά με την ταυτότητα αυτών (βλ. σχ. την με αριθμό 59 σελίδα του επικυρωμένου φωτοτυπικού αντιγράφου του από το έτος 2004 βιογραφικού σημειώματος του ενάγοντος, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ίδιος).

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του εναγομένου περί αυτολογοκλοπής από τον ενάγοντα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ενώ η γνώση του εναγομένου για το γεγονός αυτό συνάγεται με βεβαιότητα από το σχετικό περιεχόμενο του βιογραφικού σημειώματος του ενάγοντος, του οποίου είχε λάβει γνώση, σε συνδυασμό προς την αποσιώπηση της σχετικής αναφοράς του τελευταίου από τον εναγόμενο. Παρά τη γνώση του αυτή ο εναγόμενος δεν δίστασε να προχωρήσει στη διάδοση του κατά τα ανωτέρω συκοφαντικού ισχυρισμού του εξυπηρετώντας το σκοπό που μνημονεύεται ανωτέρω σε βάρος της προσωπικότητας του αντιδίκου του.

(Δ) Αποδείχτηκε ακόμη ότι κατά το έτος 1998 ο ενάγων από κοινού με τους και δημοσίευσε στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Coaching and Sport Science Journal» εργασία με τον τίτλο «Η αξιολόγηση της επιρροής του παππούτσιού δύναμης ενός αποτελεσματικού συμπληρώματος ενός προπονητικού προγράμματος διάρκειας δώδεκα (12) εβδομάδων για την βελτίωση του κάθετου άλματος Ελλήνων καλαθοσφαιριστών και Ελληνίδων

17^ο/ ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

καλαθοσφαιριστριών (The evaluation of the influence of Strength Shoe as an effective supplement to a twelve week training program on the vertical improvement of male and female Greek basketball players)» και αντικείμενο τη συμβολή του παπούτσιού δύναμης σε ένα πρόγραμμα προπόνησης διάρκειας δώδεκα (12) εβδομάδων, στο οποίο συμμετείχαν είκοσι δύο (22) συνολικά καλαθοσφαιριστές και καλαθοσφαιρίστριες, έντεκα (11) ανά φύλο, με σκοπό την βελτίωση του κάθετου άλματός τους. Για την εξυπηρέτηση του σκοπού της εργασίας αυτής οι συμμετέχοντες αθλητές χωρίστηκαν σε τέσσερις (4) επιμέρους ομάδες, από τις οποίες τα μέλη των δύο (2) χρησιμοποίησαν κατά τη διάρκεια του προγράμματος παπούτσια δύναμης, όπως αυτά περιγράφονταν στην εργασία, ενώ τα μέλη των υπόλοιπων δύο (2) χρησιμοποίησαν κοινά αθλητικά παπούτσια του εμπορίου. Στη συνέχεια όλοι οι συμμετέχοντες υποβλήθηκαν σε συγκεκριμένες μετρήσεις και δοκιμασίες, προκειμένου να διαπιστωθεί η επίδραση του παπούτσιού δύναμης από τη σύγκριση των επιδόσεών τους. Στο πλαίσιο μάλιστα της δημοσίευσης αυτής ο ενάγων εμφανίζεται ως ο δεύτερος κατά σειρά από τους συμμετέχοντες συγγραφείς.

Κατά το έτος 2001 ο ενάγων από κοινού με τους

δημοσίευσαν στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Άθληση και Κοινωνία» επιστημονική εργασία με τον τίτλο «Η συμβολή του παπούτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών». Η εργασία αυτή, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της περίληψής της που διαλαμβάνεται στο βιογραφικό σημείωμα του ενάγοντος, αποτελεί μετάφραση της εργασίας που μνημονεύεται αφέσως ανωτέρω, ως προς την οποία υπολείπεται κατά μία δοκιμασία, στην οποία υποβλήθηκαν οι συμμετέχοντες αθλητές. Παρά το γεγονός αυτό δεν λαμβάνει χώρα σε αυτήν ή τουλάχιστον στο κατά τα ανωτέρω βιογραφικό σημείωμα του ενάγοντος οποιαδήποτε μνεία της κοινής της βάσης με τη χρονικά προηγηθείσα εργασία. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό προς την μεταβολή των ονομάτων των συγγραφέων και της σειράς της παράθεσης αυτών, καθώς ο ενάγων εμφανίζεται πλέον ως πρώτος συγγραφέας, οδηγεί με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι η εν λόγω περίπτωση αφορά σε αυτολογοκλοπή από την πλευρά του ενάγοντος, με σκοπό τη

διόγκωση του επιστημονικού του έργου. Κατά συνέπεια, ο σχετικός δυσφημιστικός ισχυρισμός του εναγομένου δεν αφίσταται της πραγματικότητας.

Ωστόσο, στην κατά τα ανωτέρω μεθόδευση του ενάγοντος δεν δύναται να ενταχθεί η ανακοίνωση, στην οποία προέβη αυτός από κοινού με την

κατά τη διάρκεια του 5ου

Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού που έλαβε χώρα στην Κομοτηνή κατά το χρονικό διάστημα από 16 έως 18 Μαΐου 1997, με τίτλο «Η συμβολή του παπουτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών», παρά το γεγονός ότι τόσο ο τίτλος όσο και το περιεχόμενο αυτής είναι απολύτως ταυτόσημα με τη δεύτερη από τις ανωτέρω εργασίες. Η απόλυτη αυτή ομοιότητα, η οποία αναδεικνύεται κατά τρόπο άμεσα αντιληπτό και από τις παρατιθέμενες στο βιογραφικό σημείωμα του ενάγοντος περιλήψεις της ως άνω εργασίας και της αντίστοιχης ανακοίνωσης, καθιστά αβάσιμο κάθε ισχυρισμό περί διάπραξης αυτολογοκλοπής, καθώς καθίσταται με ευκολία αντιληπτό ότι αμφότερες θεμελιώνονται στην ίδια επιστημονική εργασία. Πολύ περισσότερο δεν συντρέχει περίπτωση αυτολογοκλοπής αναφορικά με την ανακοίνωση του ενάγοντος και των

στο

πλαίσιο του 7ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού που έλαβε χώρα στην Κομοτηνή κατά το χρονικό διάστημα από 21 έως 23 Μαΐου 1999, με τίτλο «Οι μεταβολές της αλτικής απόδοσης κατά την εφαρμογή πλειομετρικής προπόνησης διάρκειας 12 εβδομάδων σε καλαθοσφαιριστές-στριες», το αντικείμενο της οποίας διαφοροποιείται πλήρως από το περιεχόμενο των κατά τα ανωτέρω εργασιών. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του εναγομένου περί αυτολογοκλοπής από την πλευρά του εναγομένου αποδεικνύεται κατά το μέρος του που αφορά τις κατά τα ανωτέρω ανακοινώσεις ψευδής, ενώ η περί του ψεύδους αυτού γνώση του εναγομένου προκύπτει από το γεγονός ότι ο τελευταίος είχε τη δυνατότητα να το διαπιστώσει με την απλή ανάγνωση του βιογραφικού σημειώματος του αντιδίκου του.

(Ε) Επιπλέον, αποδείχτηκε ότι ο ενάγων από κοινού με τους προέβησαν στο πλαίσιο

18^η/ Φεβ/2015

του 7ου Βαλκανικού Αθλιατρικού Συνεδρίου (7th Balkan Congress of Sports Medicine) που έλαβε χώρα στην Αθήνα κατά το χρονικό διάστημα από 12 έως 15 Νοεμβρίου 1987, σε ανακοίνωση με τον τίτλο «Ηλικία και ανάστημα elite καλαθοσφαιριστών», ενώ μερικούς μήνες αργότερα και συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκόσμιου Συνεδρίου Ιατρικής και Φυσιοθεραπείας της Καλαθοσφαίρισης (1st World Congress of Medicine and Physiotherapy of Basketball) που έλαβε χώρα στο Παρίσι κατά το χρονικό διάστημα από 22 έως 24 Ιανουαρίου 1988, προέβησαν σε ταυτόσημη ανακοίνωση με τίτλο «Ηλικία και ανάστημα elite καλαθοσφαιριστών (Age and stature of elite basketball players)». Η μοναδική διαφορά μεταξύ των δύο (2) ανακοινώσεων, οι οποίες αφορούσαν στα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν από οκτακόσιους σαράντα τρεις (843) καλαθοσφαιριστές που συμμετείχαν ή απλώς δηλώθηκαν στις διοργανώσεις του Προ-Ολυμπιακού Τουρνουά του Παρισιού του έτους 1984, του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος της Στουτγκάρδης του έτους 1985, του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος της Μαδρίτης του έτους 1986 και του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος της Αθήνας του έτους 1987, ήταν η σειρά εμφάνισης του ονόματος του ενάγοντος (πρώτο στην πρώτη από αυτές και δεύτερο στη δεύτερη). Πανομοιότυπο περιεχόμενο με τις ανακοινώσεις αυτές έχει και η εργασία που δημοσιεύτηκε από τους ίδιους συγγραφείς κατά το έτος 1989 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Scuola dello Sport» με τον τίτλο «Ηλικία και ανάστημα elite καλαθοσφαιριστών (Eta e statura dei giocatori di pallacanestro)», ενώ το μοναδικό σημείο διαφοροποίησής της έγκειται στην μεταβολή της σειράς παράθεσης των ονομάτων των συγγραφέων.

Η πέραν από κάθε αμφιβολία ομοιότητα μεταξύ των παραπάνω ανακοινώσεων και της δημοσιευμένης εργασίας, η οποία κατά τρόπο ιδιαίτερα εμφατικό αναδεικνύεται και από το περιεχόμενο του βιογραφικού σημειώματος του ενάγοντος και δεν δύναται σε καμία περίπτωση να αναιρεθεί από τις όποιες διαφοροποιήσεις στην σειρά της παράθεσης των ονομάτων των συντελεστών τους, καθιστά αλυσιτελή οποιαδήποτε προσπάθεια απόδοσης της δημοσίευσής τους σε απόπειρα αυτολογοκλοπής του ενάγοντος. Επομένως, ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός του αντιδίκου του δεν δύναται παρά να χαρακτηριστεί ως συκοφαντικός, καθώς το περιεχόμενό του είναι απολύτως ψευδές, ενώ αυτός τελούσε σε γνώση του ψεύδους του, σύμφωνα

και προς όσα αναλυτικά εκτίθενται ανωτέρω σχετικά με τη γνώση του αυτή, αλλά και σχετικά με τα κίνητρα της κρινόμενης συμπεριφοράς του.

(ΣΤ) Επιπρόσθετα αποδείχτηκε ότι ο εναγόμενος εκπόνησε από κοινού με

τους εργασία με τίτλο «Αξιολόγηση των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας και διαχωρίζουν τις νικήτριες και τις ηττημένες ομάδες στην καλαθοσφαίριση» με αντικείμενο τη διαπίστωση της ύπαρξης πιθανής σχέσης ανάμεσα στα στοιχεία, τα οποία καθορίζουν την κατοχή της μπάλας κατά τη διάρκεια ενός αγώνα καλαθοσφαίρισης, με το αποτέλεσμα αυτού, ενώ αντικείμενο της σχετικής έρευνας αποτέλεσαν επτακόσιο πενήντα οκτώ (758) αγώνες της Α1 Εθνικής Κατηγορίας και διεθνών διοργανώσεων, οι οποίοι καλύπτονταν από στατιστική υπηρεσία. Τα συμπεράσματα, στα οποία κατέληξε η εργασία αυτή, ήταν ότι τα ριμπάουντ, ιδιαίτερα τα αμυντικά, διαδραματίζουν ενισχυμένο ρόλο στην έκβαση του αγώνα, ενώ η επίτευξη περισσότερων κλεψιμάτων και λιγότερων λαθών, αυξάνει σημαντικά τις πιθανότητες επιτυχίας. Με το περιεχόμενό της αυτό η εργασία δημοσιεύτηκε κατά τον Δεκέμβριο του έτους 1999 στο επιστημονικό περιοδικό με την επωνυμία «Αθλητική Απόδοση και Υγεία». Πέραν όμως της δημοσίευσης αυτής οι συγγραφείς της ανωτέρω εργασίας προέβησαν με τη συμμετοχή και της στο πλαίσιο του 8ου Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής, το οποίο έλαβε χώρα στην

κατά το χρονικό διάστημα από 19 έως 21 Μαΐου 2000, σε ανακοίνωση με τίτλο «Αξιολόγηση της σημασίας των στοιχείων που καθορίζουν την κατοχή της μπάλας στα τελικό αποτέλεσμα των αγώνων καλαθοσφαίρισης», το περιεχόμενο της οποίας ήταν ταυτόσημο με αυτό της παραπάνω εργασίας τους. Και στην περίπτωση όμως αυτή η ομοιότητα μεταξύ της χρονικά προηγηθείσας εργασίας με την ανακοίνωση που επτακολούθησε τη δημοσίευσή της καθιστά απαγορευτική κάθε υπόνοια περί αυτολογοκλοπής, καθώς παρά την προσθήκη του ονόματος ενός επιπλέον συντελεστή κατά την ανακοίνωση καθίσταται ουσιαστικά αδύνατη η παραπλάνηση οποιουδήποτε τρίτου, ακόμη και του πλέον αδαούς σχετικά με το συγκεκριμένο αντικείμενο, σχετικά με την ύπαρξη οποιασδήποτε διαφοροποίησης μεταξύ τους. Κατ' επέκταση των ανωτέρω ο ισχυρισμός του εναγομένου περί της ύπαρξης αυτολογοκλοπής στην περίπτωση αυτή δεν

19^ο/ ΤΟΦΕ/2015

δύναται παρά να χαρακτηριστεί ως συκοφαντικός, καθώς δεν συμβαδίζει με την πραγματικότητα, όπως αυτή εκτίθεται ανωτέρω.

(Ζ) Η ίδια διάσταση προς την πραγματικότητα συντρέχει και αναφορικά με τον ισχυρισμό του εναγομένου ότι ο ενάγων είχε προβεί σε χρήση προϊόντων λογοκλοπής και κατά το παρελθόν, προκειμένου να επιτύχει την εκλογή του στη Θέση του Επίκουρου Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης. Ο ισχυρισμός αυτός εμφανίζεται ιδιαίτερα αόριστος, καθώς δεν εξειδικεύει την ταυτότητα των έργων, τα οποία κατέστησαν αντικείμενο λογοκλοπής από τον ενάγοντα. Ενόψει όμως του περιεχομένου των ισχυρισμών του, οι οποίοι αναπτύσσονται ανωτέρω και με τους οποίους ο εν λόγω ισχυρισμός του τελεί σε λειτουργική ενότητα, καθώς προτάθηκε ταυτόχρονα με αυτούς και προς εξυπηρέτηση του ίδιου σκοπού, αυτός αναμφίβολα αφορά στην υποτιθέμενη λογοκλοπή του ενάγοντος σε βάρος της πτυχιακής εργασίας του εναγομένου, η οποία, σύμφωνα προς όσα αναλυτικά εκτίθενται ανωτέρω, ουδέποτε έλαβε χώρα, γεγονός το οποίο γνώριζε και ο τελευταίος.

Αντίθετα, από κανένα από τα αποδεικτικά μέσα, τα οποία έχουν νόμιμα τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου δεν αποδείχτηκε ότι ο εναγόμενος είναι ο ιδιοκτήτης ή ο διαχειριστής της ιστοσελίδας με την ψηφιακή διεύθυνση "www.sci.ccny.cuny.edu", στην οποία έχει αναρτηθεί ψηφιακό αντίγραφο της από 03.01.2008 αναφοράς του προς τον Πρόεδρο του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης

Η ιστοσελίδα αυτή ανήκει στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και η διαχείρισή της ασκείται από τα εξουσιοδοτημένα σχετικά μέλη του ανωτέρω νομικού προσώπου. Εξάλλου, από το κείμενο της ως άνω αναφοράς, προκύπτει ότι αντίγραφο αυτής κοινοποιήθηκε με επιμέλεια του εναγομένου μεταξύ άλλων και στην εν λόγω Ομοσπονδία. Ωστόσο, από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν αποδείχτηκε ότι ο εναγόμενος με οποιονδήποτε τρόπο παρακίνησε ή έπεισε τα αρμόδια για τη διαχείριση της ανωτέρω ιστοσελίδας πρόσωπα να προβούν στην ανάρτηση αντιγράφου της αναφοράς του. Ομοίως, από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν αποδείχτηκε ότι ο εναγόμενος με οποιονδήποτε τρόπο προκάλεσε στον πατέρα του την απόφαση να αποστείλει ηλεκτρονική επιστολή στον Πρόεδρο

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΕΥ.

της Βουλής, στην οποία διαλαμβάνονταν δυσφημιστικοί ισχυρισμοί σε βάρος του ενάγοντος.

Η διάδοση από την πλευρά του εναγομένου των κατά τα ανωτέρω ψευδών δυσφημιστικών ισχυρισμών του σε βάρος του ενάγοντος, η οποία έλαβε χώρα με περισσότερες διαδοχικές πράξεις του και συγκεκριμένα με: (α) την κατάθεση του από 13.01.2005 συμπληρωματικού υπομνήματός του και την προφορική ανάπτυξη του περιεχομένου αυτού ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης κατά τη συνεδρίαση της 03.02.2005, (β) με την υποβολή προς τον Πρόεδρο του ως άνω Τμήματος Αστέριο Δεληγιάννη την 14.07.2006 της με ίδια ημερομηνία αναφοράς του, η οποία κοινοποιήθηκε και στη Γενική Συνέλευση του ως άνω Τμήματος, στον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, (γ) με την υποβολή προς τον Πρόεδρο του ως άνω Τμήματος την 03.01.2008 της με ίδια ημερομηνία αναφοράς του, η οποία κοινοποιήθηκε και στον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, και (δ) με την υποβολή προς τον Πρόεδρο του ως άνω Τμήματος την 15.09.2009 της με ίδια ημερομηνία αναφοράς του, η οποία κοινοποιήθηκε και στον Πρύτανη του Αριστοτέλειου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, συνιστά παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά. Ειδικότερα, η συμπεριφορά αυτή του εναγομένου πληροί την αντικειμενική υπόσταση του ποινικού αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμησης, όπως αυτό τυποποιείται από τη διάταξη του 363 ΠΚ, ενώ όπως αναλυτικά εκτίθεται ανωτέρω, ο εναγόμενος τελούσε σε γνώση τόσο του ψευδούς περιεχομένου των ισχυρισμών του όσο και του γεγονότος ότι με την παράσταση αυτών ενώπιον τρίτων θα προκαλούσε βλάβη στην τιμή και την υπόληψη του αντιδίκου του. Παρά τη γνώση του αυτή όμως προέβη στην υπό κρίση

20^η/ ΤΕΤΕ/ 2015

συμπεριφορά του επιδιώκοντας το κατά τα ανωτέρω αποδοκιμαζόμενο από την έννομη τάξη αποτέλεσμα, προκειμένου να αποδυναμώσει την υποψηφιότητα του αντιδίκου του προς όφελος της δικής του.

Αντίθετα, η διάδοση από τον εναγόμενο με τις από 03.10.2008 και 15.09.2009 αναφορές του του δυσφημιστικού πλην αληθούς ισχυρισμού περί διάπραξης αυτολογοκλοπής από τον ενάγοντα, ο οποίος αφορούσε στην περίπτωση της δημοσίευσης των εργασιών με τους τίτλους «Η αξιολόγηση της επιρροής του παπούτσιού δύναμης ενός αποτελεσματικού συμπληρώματος ενός προπονητικού προγράμματος διάρκειας δώδεκα (12) εβδομάδων για την βελτίωση του κάθετου άλματος Ελλήνων καλαθοσφαιριστών και Ελληνίδων καλαθοσφαιριστριών (The evaluation of the influence of Strength Shoe as an effective supplement to a twelve week training program on the vertical improvement of male and female Greek basketball players)» και «Η συμβολή του παπούτσιού δύναμης ως συμπλήρωμα ενός προγράμματος δρομικών και αλτικών ασκήσεων διάρκειας 12 εβδομάδων στη βελτίωση του κάθετου άλματος των καλαθοσφαιριστών/στριών», όπως αυτή αναλυτικά περιγράφεται παραπάνω, δεν δύναται να θεμελιώσει παράνομη συμπεριφορά από μέρους του, παρά το γεγονός ότι με αυτήν πληρείται η αντικειμενική υπόσταση του ποινικού αδικήματος της δυσφήμησης, όπως αυτό τυποποιείται από τη διάταξη του άρθρου 362 ΠΚ. Στην προκείμενη όμως περίπτωση τυγχάνει εφαρμοστέα αναλογικά η διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 περ. γ' ΠΚ, με την οποία αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της δυσφήμησης μεταξύ άλλων και όταν αυτή έλαβε χώρα από δικαιολογημένο ενδιαφέρον του υπαιτίου της. Το δικαιολογημένο αυτό ενδιαφέρον του εναγομένου απορρέει από τη συμμετοχή του αντιδίκου του και του ίδιου στην ίδια διαδικασία για την εκλογή Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο της οποίας ο εναγόμενος είχε αναγνωριζόμενο από την έννομη τάξη ενδιαφέρον να αναδείξει περιπτώσεις πειθαρχικών παραπτωμάτων του αντιδίκου του, τα οποία υπέπεσαν στην αντίληψή του και τα οποία άπτονταν τόσο του κρινόμενου επιστημονικού του έργου όσο και του απαιτούμενου επιστημονικού του ήθους, δηλαδή στοιχείων απαφασιστικής σημασίας για την αξιολόγηση του τελευταίου.

Η κατά τα ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου συνιστά προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος ως προς την ειδικότερη έκφανσή της, η οποία αφορά στην προστασία της τιμής και της υπόληψής του. Εξάλλου, από το γεγονός ότι η προσβολή αυτή έλαβε χώρα με περισσότερες από μία πράξεις του εναγομένου, οι οποίες εκτείνονται σε χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) περίπου ετών και διαπνέονται από άκαμπτη επιμονή και μένος σε βάρος του αντιδίκου του, το Δικαστήριο με ασφάλεια οδηγείται στην κρίση ότι υφίσταται υπαρκτός και άμεσος κίνδυνος επανάληψης ομοίου περιεχομένου προσβολών και στο μέλλον. Συντρέχει, επομένως, νόμιμη περίπτωση να υποχρεωθεί ο εναγόμενος σε παράλειψη στο μέλλον ανάλογων προσβολών της προσωπικότητας του ενάγοντος. Εξάλλου, η συμπεριφορά αυτή του εναγομένου είχε ως συνέπεια να υποστεί ο εναγών ηθική βλάβη, η οποία συνίσταται στα αισθήματα άγχους και στενοχώριας, από τα οποία καταλήφθηκε εξαιτίας της διάδοσης επί μακρότατο χρονικό διάστημα συκοφαντικών σε βάρος του ισχυρισμών τόσο εκτός του επαγγελματικού του κύκλου όσο και σε χώρο ευρύτερου αυτού, με τους οποίους τέθηκε υπό άμεση και έντονη αμφισβήτηση τόσο η επαγγελματική του επάρκεια, όσο και η ηθική του ακεραιότητα. Συντρέχει, επομένως, νόμιμη περίπτωση επιδίκασης σε αυτόν εύλογης χρηματικής ικανοποίησης, η οποία κατά την κρίση του Δικαστηρίου που διαμορφώνεται με βάση την εκτίμηση του είδους και του μεγέθους της προσβολής του ενάγοντος, της υπαιτιότητας του εναγομένου και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων, πρέπει να ανέλθει στο ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000,00€). Σημειωτέον, ότι η σχετική αξίωση του ενάγοντος δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή, καθώς η ζημιογόνος συμπεριφορά του αντιδίκου του εκδηλώθηκε για πρώτη φορά την 03.02.2005 και εξακολούθησε έως την 15.09.2009.

III. Με βάση τα πραγματικά γεγονότα που αποδείχτηκαν πρέπει να γίνει μερικά δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της η υπό κρίση αγωγή, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παραλείπει στο μέλλον τη διάδοση σε βάρος του ενάγοντος των συκοφαντικών ισχυρισμών που μνημονεύονται στο διατακτικό της απόφασης και να απειληθεί σε βάρος του χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων ευρώ (300,00€) για κάθε παραβίαση της ανωτέρω

21^ο/ ΤΟΥΤΟ/2015

διάταξης. Επιπλέον, πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000,00€) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Ωστόσο, η παρούσα απόφαση δεν πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, καθώς δεν συντρέχει κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής βλάβης στον ενάγοντα από ενδεχόμενη καθυστέρηση της εκτέλεσης (άρθρα 907 και 908 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ). Εξάλλου, ενόψει του ύψους του χρηματικού ποσού, το οποίο επιδικάστηκε στον ενάγοντα, δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση απαγγελίας προσωπικής κράτησης σε βάρος του αντιδίκου του ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης (άρθρο 1047 παρ. 2 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να κατανεμηθούν τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων ανάλογα με την έκταση της νίκης και αντίστοιχα της ήττας καθενός από αυτούς (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), σύμφωνα προς όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την αγωγή αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ μερικά την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παραλείπει στο μέλλον την προσβολή της προσωπικότητας του ενάγοντος με τη διάδοση σε βάρος του των συκοφαντικών ισχυρισμών που εκτίθενται στο σκεπτικό της απόφασης.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων ευρώ (300,00€) για κάθε παραβίαση της ανωτέρω διάταξης.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000,00€) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το οποίο ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500,00€).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη την 22^η Απριλίου 2015 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους την 13^η Μαΐου 2015.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΥ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ